

*Stowarzyszenie Cudownego Medalika
(Apostolat Maryjny w Polsce)*

Biuletyn nr 22

październik – listopad – grudzień 2010 r.

AMM

Potrójny Jubileusz

180. rocznica objawienia Cudownego Medalika

350. rocznica śmierci św. Wincentego a Paulo

i św. Ludwiki de Marillac

30. rocznica powstania Apostolatu Maryjnego

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO

Zakopane-Olcza, Boże Narodzenie 2010 r.

Wszystko z Niepokalaną!

Droga Wspólnota Stowarzyszenia Apostolatu Cudownego Medalika! *„Zobaczcie nową gwiazdę. Podnieście głowy wasze, podnieście osłabłe ręce, wzmocnijcie omdlałe kolana”.*

Uroczystość Bożego Narodzenia jest, po Zmartwychwstaniu Chrystusa, największym świętem Kościoła. Mamy w nim uczcić tajemnicę Wcielenia i Narodzenia Syna Bożego, który: *za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem.* Bóg zbliżył się do człowieka i według zapowiedzi proroków Starego Testamentu nastał ten czas, kiedy Bóg – Emmanuel – jest Bogiem z nami jako Zbawiciel świata. Potęga i moc tego jedyne go wydarzenia w dziejach świata jaśnieje niezwykłym blaskiem i promieniuje miłością, która jest stamtąd. Rzeczywistość przyjścia na świat Jezusa Chrystusa przypomina nam zarazem Macierzyństwo Niepokalanej Dziewicy. Ona z miliardów ludzkich istnień została wybrana na Matkę, z której Syn Boży wzięł ludzką naturę – za sprawą Ducha Świętego. Przyjęcie tych prawd wiary – jest dla nas drogą stawania się dziećmi Bożymi i osiągnięcia zbawienia. Zbawcza treść Bożego Narodzenia otwiera przed nami niewyczerpany, nowy, nadprzyrodzony świat wiary, nadziei i miłości. Żeby go przyjąć, trzeba się na niego otworzyć sercem, miłością i wdzięcznością. Dlatego mówi poeta: *Na próżno narodził się Bóg w betlejemskim żłobie, jeżeli się nie narodzi w tobie* (A. Mickiewicz).

Niech Chrystus, który wrodził się w naszą ludzką rodzinę, ubogaca i uszczęśliwia drogi życia i postannictwa wszystkich członków Apostolatu Maryjnego. Niech każdego dnia miłość do Chrystusa i Jego oraz naszej Niepokalanej Matki przepętnia nas i przynagla do apostołskiego działania.

W 2006 roku, podczas pielgrzymki do Polski, papież Benedykt XVI powiedział na Jasnej Górze do członków ruchów katolickich w Polsce: *Gdy napełnieni Duchem Świętym apostołowie poszli na cały świat, głosząc Ewangelię, jeden z nich, Jan, apostoł miłości, w szczególny sposób „wziął Maryję do siebie” (J 19, 27). Głęboka więź z Jezusem i z Maryją pozwoliła mu tak skutecznie głosić, że „Bóg jest miłością”.* Następnie mówił Ojciec Święty: *Bądźcie i wy – drodzy przyjaciele, świadkami tej prawdy. Będziecie nimi skutecznie, jeśli będziecie się uczyć w szkole Maryi. Przy Niej doświadczycie, że Bóg jest miłością i tego kochającego Boga będziecie przekazywać światu w tak różnorodne i bogate sposoby, jakie Duch Święty wam podpowie.* Wypowiedź Papieża dotyczy szczególnie nas. Jest ona zaproszeniem i apelem do prawdziwej, wytrwałej i apostołskiej gorliwości.

Szczęść Boże w odpowiedzi na ten apel w dniach Nowego 2011 Roku!

Oddany w Chrystusie, Niepokalanej i św. Wincentym

Ks. Tadeusz Lubelski CM

Dyrektor Apostolatu Cudownego Medalika

Rada Krajowa AMM dołącza się do świątecznych i noworocznych życzeń ks. Dyrektora powtarzając nasze hasło: ***Wszystko z Niepokalaną !***

WSPOMNIENIE Z JUBILEUSZU 30-LECIA APOSTOLATU MARYJNEGO NA JASNEJ GÓRZE

KONFERENCJA KSIĘDZA BISKUPA
EDWARDA DAJCZAKA
24.07.2010 – CZĘSTOCHOWA

Siostry i Bracia,

Zostałem zaproszony do wygłoszenia konferencyjnej refleksji oraz homilii w czasie Mszy Świętej. Te dwie części składowe mego wystąpienia, z których pierwszą jest konferencja, chciałem rozpocząć krótkim wprowadzeniem:

Jeśli Kościołem są ci, którzy odpowiedzieli wiarą na objawienie, to pierwowzorem takiej wiary, która włącza nas w plan Boży, jest Maryja.

Sobór Watykański II w ósmym rozdziale *Konstytucji dogmatycznej o Kościele* użył właśnie tego słowa – Maryja jest pierwowzorem Kościoła w porządku wiary, miłości i doskonałego zjednoczenia z Bogiem.

Podczas konferencji zatrzymajmy się nad tajemnicą wiary. Każdy głosiciel Ewangelii rodzi się na bardzo osobistym i niepowtarzalnym spotkaniu z Bogiem. To spotkanie winno poprzedzać wszystkie liturgiczne wydarzenia, takie np. jak akt święceń, ślubów czy jakichkolwiek zobowiązań w stowarzyszeniach apostołskich lub innych wspólnotach.

Historia spotkań Boga z człowiekiem zaczyna się zupełnie inaczej. To Bóg decyduje i staje na drodze człowieka. I choć staje w jakiejś konkretnej wspólnotie czy poprzez tę wspólnotę, to jednak przed każdym człowiekiem staje w sposób niepowtarzalny.

Dla nas, na pielgrzymce Apostolatu Maryjnego tu na Jasnej Górze, pierwowzorem tego spotkania i reakcji na nie jest Maryja. W Niej trzeba szukać odpowiedzi na to pytanie, które chciałbym razem z wami jeszcze raz przywołać do naszych serc i naszej świadomości.

Druga część rozważań, które poprowadzę w czasie Mszy św., będzie dotyczyła naszego wyjścia do człowieka z tym, co uczynił w nas Bóg, choć Boże historie – spotkanie i świadectwo – pisane w naszych sercach mają rytm naprzemienny. Nie dzieje się to tak, że spotkanie jest jedno jedyne, a po nim jest już zawsze tylko apostołstwo – w każdym człowieku proces ten przebiega inaczej.

Rozważanie tej szczególnej, Maryjnej historii, rozpoczniemy od tego momentu, kiedy Bóg zdecydował, że zostanie powołany do życia człowiek. Rozważamy to w tajemnicy Niepokalanego Poczęcia.

Nie będzie to rozważanie dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, chcę przywołać z niego tylko coś bardzo istotnego dla życia każdego z nas: początek każdego życia jest przez Boga zaplanowany i zaproponowany. Niezależnie od wolności, którą mamy, zostajemy zaproszeni do zrealizowania programu, którego nikt z nas, sam dla siebie, lepiej nie wymyśli. Odkrycie tej tajemnicy w Niepokalanym poczęciu Maryi jest bardzo istotne, od początku została powołana do życia, by dokonać dzieła jedyne i неповtarzalne.

W rozmowie Anioła z Maryją, widać bardzo wyraźnie, że to – celowe i konkretne – powołanie przebiega niezwykle delikatnie i z ogromnym poszanowaniem ludzkiej wolności. Bóg przychodzi do kogoś, kto – pomimo powołania – jest kompletnie nie przygotowany i zaskoczony. Można by się dziwić, dlaczego Bóg tak czyni. Przecież ta młoda dziewczyna musi zaryzykować życiem. Ale gdy przyjrzymy się tej scenie bliżej,

zobaczymy, że jest to przepiękna scena miłości, w której Bóg odzywa się do Maryi po imieniu.

Uczyńmy małą dygresję: Jeżeli chcemy zrozumieć odezwanie się po imieniu, to odwołajmy się do dialogu prowadzonego w starożytnym obrzędzie chrztu św. Znaczenie imienia odnajdujemy w słowach wypowiedzianych przez biskupa, który mówił: *Podajcie mi wasze imiona, abym je zapisał atramentem. Pan wyrzeje je na niezniszczalnych tablicach zapisując je własnym palcem, jak niegdyś prawo Hebrajczyków. Ciebie, który przychodzisz przyjąć chrzest, zwierzchnik wpisuje do księgi Kościoła, abyś wiedział, iż od tej pory jesteś zapisany w niebie.* Od tego momentu będziemy wzywani przez Boga bardzo osobiście, będziemy wołani po imieniu i właśnie doświadczenie tej niepowtarzalności każdego człowieka w relacji do Boga, tak wyraźnie widać w powołaniu Maryi.

Maryja doskonale rozpoznaje swoją trudną sytuację, dając do zrozumienia Bogu, że nie rozumie. Jest w Niej jednak spełniony warunek, bez którego nigdy nie padłaby odpowiedź *Fiat* – **miłość**. I odpowiedź Maryi brzmi – jestem gotowa. *Oto ja służebnica Pańska.* Podarowuję Ci moje życie do dyspozycji, możesz z nim uczynić, co chcesz.

Ojcowie Kościoła piszą, że *Maryja stanęła przed Bogiem jak niezapisana tablica, na której Bóg może wypisać wszystko, co chce.* Maryja daje przyzwolenie, aby dokonały się w Niej niezwykle zaślubiny Boskiej natury z naturą ludzką. Odpowiada na Bożą propozycję, biorąc na siebie wszystkie wynikające z tego konsekwencje. Rezygnuje z kierowania własnym życiem, zostaje wzięta w posiadanie przez Boga, przez działanie Ducha Świętego.

Siostry i Bracia, ta scena jest decydującym weryfikatorem wiary, dlatego, że jeżeli nasza wiara, nasza każda modlitwa,

ma być prawdziwa, musi się zmierzyć z tym Maryjnym: **Amen**. I to jest dla wiary podstawowe – odpowiedzieć *Amen*.

Chcę teraz przedstawić współczesne świadectwo, historię niezwykle ufnej relacji człowieka z Bogiem. Mam w ręku list mojej uczennicy z początków mojego kapłaństwa. Kobieta ta przeżywa chorobę nowotworową. W tajemnicy tej poważnej choroby daje niezwykle świadectwo swojej wiary. Proszę posłuchać. Píše mi najpierw o tym, jak bardzo kocha życie, cieszy się życiem, ale wie, że ono jest w ręku Boga i Jemu je powierza.

Wiem, że to dopiero początek i może to, co najtrudniejsze, jest przede mną. Boję się, ale wierzę, że Pan Bóg mi pomoże, wierzę, że mnie nie zostawi samej. Tyle razy doświadczałam jego pomocy i łaski, to teraz też będzie ze mną, mocno w to wierzę.

Wie Ksiądz Biskup, wielu mi mówi: klóć się z Bogiem o zdrowie i życie. Ale ja czuję inaczej. Moje serce mówi mi coś zupełnie innego. Był kiedyś taki etap w moim życiu, kiedy toczyłam z Bogiem straszną walkę. Byłam wtedy bardzo uparta. Nie ustępowałam, prosiłam wtedy o rzeczy bardzo wielkie nie dla siebie. Bóg dał więcej niż chciałam. Od tamtego czasu doświadczałam Go już zupełnie inaczej, mocniej, dojrzalej. Odkrył przede mną zupełnie inne horyzonty wiary. Kocham życie, ale ono jest w Jego ręku. Z głębi mojego serca, powiedziałam Bogu, że oddaję tę chorobę i moje życie Jemu, bez żadnych warunków. Wiem, że On pójdzie ze mną, że razem wejdziemy na tę wielką górę, prosto, nie na skróty. Na razie przede mną długa choroba. Proszę Księdza o modlitwę.

Dla głębszego zrozumienia tego listu, wolno mi wyjawić jej tajemnicę. To zmaganie z Bogiem, było modlitwą o dziecko dla brata i bratowej. Byli małżeństwem od dziesięciu lat i bardzo chcieli mieć dziecko. Moja dawna uczennica zwróciła się wtedy do Boga tak: *Boże, jeżeli tak trzeba – ja nic nie*

rozumiem, ale jeżeli tak trzeba – to bierz moje życie a daj życie temu nowemu człowiekowi.

Dwa miesiące po tej modlitwie był telefon od jej brata i bratowej, którzy przekrzykiwali się nawzajem, że lekarz stwierdził, iż oczekują na narodzenie dziecka. Kiedy przyszła ta choroba, moja uczennica powiedziała: *Nic nie rozumiem, ale to Boża sprawa.*

Żyje dzisiaj spokojnie, skromnie. Nie będzie na pierwszych stronach gazet, pewnie nikt o niej nie napisze. Jej postawa jest niezwykle bliska tej ufnej postawie Maryi, w której bez zastrzeżeń oddaje się swoje życie do dyspozycji Boga. To są niewątpliwie szczyty wiary. Bóg nie wszystkich na nie powołuje. Ale metodą budowania takiej wiary jest niewątpliwie Maryja, Jej życie. Maryja kroczy drogą przepięknej kobiecej postawy, drogą niezwykłej wierności. Jej „Amen” realizowane jest nieustannie przez wielu ludzi w różnych etapach historii Kościoła.

W tym pierwszym rozważaniu chcemy popatrzeć na Maryję i rozmyślać, kim powinniśmy się stać. Zadaniem Kościoła, czyli nas, jest znaleźć odpowiedź na pytanie, kim powinniśmy się stać dzisiaj, wpatrując się w Maryję, nauczyć się od Niej modlitwy, w której nieustannie będzie zgoda na to, by Pan uczyni to, co chce. Gdyż On jest Panem dziejów, ale też miłością. Jego pomysł na nasze życie jest pomysłem najwłaściwszym, jest dla nas szansą. Między nami a Bogiem powinna być relacja doskonale czytelna w Maryi. Możemy ją dostrzec i bez problemów zrozumieć. Było w Niej nie tylko niezwykle macierzyństwo, ale też niezwykła dojrzałość wiary, która do dzisiaj wydaje owoce. I wtedy w życiu człowieka dochodzi do takiego wewnętrznego zjednoczenia z własnym powołaniem, którym Bóg naznaczył go stwarzając; jak u Jeremiasza, który usłyszał: „zanim się urodziłeś, Ja już cię znałem”, Ja cię uczyniłem prorokiem.

Kościół ma bardzo wyraźne Maryjne znamię, teraz chodziłoby o moją relację z moim Bogiem budowaną na sposób Maryjny, która sprawi, że ta identyfikacja między Bożym powołaniem a moim sposobem życia staje się coraz głębsza, dojrzalsza, służąca wzrostowi mojego życia.

Brak tej symbiozy będzie tworzyć sytuacje trudne i dlatego ciągle trzeba spoglądać na Maryję i uczyć się, kim powinno się być. Nie dotyczy to, Siostry i Bracia, jakichś sytuacji niezwykłych, z najwyższych szczytów wiary, które zacytowałem w liście młodej kobiety, bo to rzeczywiście są niesamowite szczyty wiary i dobrze, że są, bo to jest piękne świadectwo, ale taka sama historia rozgrywa się w każdej sytuacji.

Drugie świadectwo, które chcę w tej konferencji przytoczyć, potwierdza, że nie trzeba nawet zbytnej dojrzałości. Jest to świadectwo młodej dziewczyny z diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, którą bierzmowałem jakieś półtora miesiąca temu, a która napisała do mnie krótki list. W czasie bierzmowania w słowie Bożym apelowałem, żeby w momencie namaszczenia, kiedy będę mówił zdanie: *Przyjmij znamię Ducha Świętego*, oni odpowiedzieli *AMEN*, gdyż tam znajduje się taka odpowiedź wiary, Maryjna odpowiedź. I prosiłem, by nie odpowiadali tylko ustami, by nie było to formalne, bo tak trzeba, ale żeby odpowiedzieli całym sobą. Dziewczyna tak napisała: *Księżę Biskupie, odpowiedziałam całym sercem, całą duszą, całą sobą odpowiedziałam AMEN. Była to bardzo ważna chwila mojej wiary. Przeżyłam potem pięknie Eucharystię, chwilę spotkania z Jezusem w Eucharystii, ale potem się zaczęło, kiedy na końcu bierzmowania Ksiądz Biskup nas poprosił, żebyśmy pierwsze świadectwo tej miłości, którą Bóg złożył przez Ducha Świętego w nasze serca, podarowali naszym rodzicom, naszym najbliższym, byśmy poszli do domu i w domu przytulili tych ludzi i powie-*

dzieli im ciepłe słowo. Zadrżałam cała, bo jak ja to mam zrobić. Mój tato wyjechał na Zachód i przepadł. Nie mamy z nim żadnego kontaktu. Mama sobie kompletnie nie radziła ze mną a szczególnie z bratem i brat musiał pójść do domu dziecka. Mama nawet nie przyszła na moje bierzmowanie. Wracałam do domu z ciotką, która była moim świadkiem i modliłam się po drodze myśląc, co ja z tym zrobię. Weszłam do domu, podeszłam do mamy i najserdeczniej jak potrafiłam powiedziałam: mamuś ja ci bardzo dziękuję za wszystko, co czynisz dla mnie za dobro, za wszystko ci dziękuję. A potem uznając, że to chyba za mało, powiedziałam jeszcze mamuś bardzo cię kocham. Stałyśmy i płakałyśmy takie przytulone a ja szepnęłam mamie do ucha mamó, pojedziemy do brata do domu dziecka proszę. Ostatnie zdanie tego listu brzmiało tak: Księżę Biskupie pojedziemy do brata.

Ta dziewczyna ma skończone 16 lat, jest młodą dziewczyną, można by powiedzieć prawie rówieśnicą Maryi z tamtego wydarzenia. Ma zupełnie połamany dom, ale otworzywszy się na spotkanie z Bogiem, w tej swojej młodości, nie-dojrzałości, stała się tak bardzo obdarowana i mocna Bogiem, że jej połamany dom stał się całkiem inny.

Człowiek staje się Boży w tym samym momencie, kiedy da siebie Bogu do dyspozycji. I sędzę, Siostry i Bracia, że to jest dzisiaj newralgiczny problem wiary. Próbujemy ciągle zachować siebie, a Bóg czeka na gotowość serca, bo tam się zaczyna wiara.

Ojciec Święty Benedykt XVI powtarza to bardzo często: **WIARA ZACZYNA SIĘ DECYZJĄ SERCA. ZROZUMIENIE IDZIE DOPIERO PRZEZ UMYSŁ OŚWIECONY WIARĄ.**

Bardzo to istotne, żeby budować ją właśnie tak.

I dodam jeszcze słowa naszego Ojca Świętego Jana Pawła II, który opisując postawę Maryi, napisał, że jest „Mistrzynią

bezwarunkowej wierności i niestrudzonej służby. Jest wzorem otwarcia się na dar Boży i przyjęcia łaski przez człowieka, wzorem całkowitego oddania się Bogu nade wszystko umiłowanemu”. To *nade wszystko umiłowanemu Bogu*, chyba jest kluczem do zrozumienia tego, co Bóg chce nam dzisiaj zaproponować, byśmy idąc tropem Maryi, po Jej śladach wiary, wypowiedzieli trochę głębiej nasze *FIAT*. Żebyśmy tu na Jasnej Górze odważyli się powiedzieć Maryi – poprowadź nas w taką tajemnicę miłości, że powiemy Bogu więcej niż kiedykolwiek do tej pory: masz moje życie.

Niech się stanie Twoja wola – Jej zgoda na wszystko jest dla nas wzorcem, ale też i wezwaniem. Boimy się tego, a przecież Bóg nie chce, byśmy zniszczyli nasze pragnienia, Bóg chce, by człowiek umiał te pragnienia uczynić jeszcze wspanialszymi. To bardzo ważna cecha wiary – pragnąć. Pragnąć, to dążyć ku czemuś, co przekracza to wszystko, co było we mnie do tej pory. Ktoś tak pięknie napisał: *Pragnienie jest torem lotu, bez którego nie można się wzbić w górę, a świat bez tego zostaje okaleczony.*

W Biblii człowiek jest zawsze otwarty, gotowy na przyjęcie tego, czego chce Bóg.

Pielgrzymując z Maryją po kartach Pisma Świętego, można przypatrzeć się Jej w tajemnicy spotkania z Bogiem i kiedy stoi pod krzyżem, w Kanie i w chwili, kiedy szuka Jezusa w świątyni.

Ciągle dawać w sobie miejsce Bogu, Siostry i Bracia, to najważniejsze i właściwie to chciałem powiedzieć w tej pierwszej części rozważania. Nie ma w wierze sprawy ważniejszej: pozwolić Bogu, by w nas był – Bogu to wystarczy, żeby uczynić z nas piękniejszych ludzi.

Homilia JE ks. bpa E. Dajczaka zostanie zamieszczona w „Biuletynie nr 23”.

LIST BENEDYKTA XVI DO RODZINY WINCENTYŃSKIEJ

Środa, 14 lipca, była we Francji świętem narodowym. Dla uczestników Konwentu Generalnego był to, jak wcześniej zaplanowano, **dzień pod znakiem Rodziny Wincentyńskiej**. Przed południem przemawiali przedstawiciele JMV i SSVP. Po południu, **o 17.00 w kaplicy św. Wincentego a Paulo przy Domu Macierzystym** odprawiono uroczystą **Mszę św.**, której przewodniczył ks. Jean-Yves Leboeuf (Wizytator Prowincji Tuluzy). Uczestniczyło wiele osób z różnych gałęzi Rodziny Wincentyńskiej. Pod koniec Liturgii była niespodzianka. Odczytano **okolicznościowy list od Papieża Benedykta XVI do Rodziny Wincentyńskiej**. Oto tekst przesłania Ojca Świętego:

Wielebny Ksiądz Gregory Gay

Przełożony Generalny Zgromadzenia Misji

oraz Wielebna Matka Evelyne Franc

Przełożona Generalna Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia

„Kto miłuje Boga, niech miłuje też i brata swego” (1 J 4, 21). Tymi słowami Jana Apostoła pragnę złączyć się w myślach i modlitwie z całą Rodziną Wincentyńską, która z dziękczynieniem obchodzi 350. rocznicę śmierci św. Ludwika de Marillac i św. o Wincentego a Paulo. Tymi słowami w świetlany sposób żyli wasi Założyciele. To miłosierdzie, w które wierzyli zaprowadziło ich do posługi braciom i siostram. Ta sama wiara niech będzie waszym światłem i siłą na drogach waszej posługi najbardziej opuszczonym i najbiedniejszym w naszych, jakże często bez serca, społeczeństwach!

Umieszczając w motto jubileuszu „**Miłosierdzie i Misję**” w rzeczywistości chcieliście wskazać na sedno otrzymanego przez Was dziedzictwa. Jak napisałem w swojej pierwszej Encyklice, postaci świętych jak Wincenty a Paulo, Ludwika de Marillac „**pozostają wybitnymi przykładami miłości społecznej dla wszystkich ludzi dobrej woli. Święci są prawdziwymi nosicielami światła w historii, gdyż są ludźmi wiary, nadziei i miłości**” (Deus Caritas Est, 40). Zachęcam was abyście byli odważni wśród kobiet i mężczyzn naszych czasów tak, aby wasze zaangażowanie na rzecz ludzi było w rzeczywistości objawieniem Bożej Miłości oraz po prostu wyrazem humanizmu i filantropii.

Intuicja Wincentego a Paulo, aby zebrać księży, osoby konsekrowane i świeckich do współpracy, jest drogocennym dobrem, przez które Rodzina Wincentyńska właściwie angażuje się w rozwój lepszej służby misji Kościoła. Tak, abyście byli coraz skuteczniejsi w głoszeniu wszystkim Ewangelii. Tak, aby każda osoba mogła odbudować swoją godność Dziecka Bożego na świecie, w jedności i w solidarności. Niech Bóg pomoże wam zawsze pozostać wiernymi otrzymanemu dziedzictwu i żyć nim z wiarą i szczodrobliwością.

Zawierając Was wstawiennictwu Świętego Wincentego a Paulo, Świętej Ludwika de Marillac oraz wszystkich świętych i błogostawionych z Rodziny Wincentyńskiej, z całego serca udzielam Wam serdecznego Błogostawieństwa Apostolskiego.

w Watykanie, 14 czerwca 2010

Benedykt XVI

SPRAWOZDANIA

TRIDUUM JUBILEUSZOWE W WARSZAWIE NA TAMCE

DIALOG CHARYZMATU Z CZASEM

W dniach 15-17 października 2010 r. w Domu Prowincjalnym Prowincji Warszawskiej Sióstr Miłosierdzia w Warszawie, ul. Tamka 35, odbyło się Triduum Jubileuszowe z okazji 300-lecia erygowania Prowincji Warszawskiej Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo (1712-2012). Myśl przewodnia: *Charyzmat Założycieli – wezwaniem, zawsze i wszędzie, Rodziny Wincentyńskiej do wspólnoty misji i miłosierdzia.*

W Triduum i II Laboratorium Wincentyńskim o tematyce *Świadkowie miłości twórcami wspólnej myśli* uczestniczyli przedstawiciele Rodziny Wincentyńskiej z całej Polski. Apostolat Maryjny reprezentowały trzy osoby z archidiecezji warszawskiej: moderator krajowy Ewa Pruska-Zajdel, zastępca moderatora diecezjalnego Lidia Chodzyńska i członek Rady Diecezjalnej Tadeusz Moniak.

Na codzienną modlitwę składały się: rozpoczynająca każdy dzień Eucharystia z homilią, medytacja, Jutrznia i Nieszpory, na zakończenie dnia Apel Jasnogórski.

Program wypełniły m.in. wystąpienia księży: abpa Tadeusza Goćłowskiego, Luigi Mezzadriego, Stanisława Rosponda, Kazimierza Matżeńskiego – prowadzącego Triduum. Był obecny także ks. wizytator Arkadiusz Zakręta i ks. prof. Stanisław Wypych oraz księża: Paweł Holc, Piotr Rutkowski, Stanisław Deszcz i inni. Wygłosiła referat także siostra wizytatorka Stanisława Kokosza.

Z ważniejszych punktów programu należy wymienić rozstrzygnięcie konkursu Wolontariatu Wincentyńskiego „Malowanie nadzieją”, wieczór autorski ks. Luigi Mezzardiego, prezentację publikacji wincentyńskich: *Rzeczywistość i marzenia* oraz spotkanie z abp. Tadeuszem Goćłowskim, który przewodniczył niedzielnej Mszy św. i wygłosił homilię.

Przedstawiciele każdej gałęzi Rodziny Wincentyńskiej dokonali prezentacji własnego projektu, mającego na celu zacieśnienie więzi i ożywienie współpracy w Rodzinie Wincentyńskiej, po czym nastąpiła praca w grupach.

Tą część spotkania nazwano: *Debata rodzinna – Nuty symfonii wincentyńskiej*. Wszystkie projekty i sprawozdania z dyskusji zostaną przedstawione na piśmie ks. wizytatorowi i dyrektorom poszczególnych gałęzi.

Relacje z Laboratoriów Wincentyńskich można nabywać w postaci zeszytów. Dotychczas ukazał się „Zeszyt nr 1 – 2009”. Relacje z tegorocznego Laboratorium ukażą się pod koniec roku 2011 w „Zeszyt nr 2 – 2010”.

Poniżej zamieszczamy projekt Apostolatu Maryjnego przedstawiony podczas prezentacji propozycji współpracy w Rodzinie Wincentyńskiej.

PROJEKT WSPÓŁPRACY W RODZINIE WINCENTYŃSKIEJ OPRACOWANY PRZEZ RADĘ KRAJOWĄ AMM POD KIEROWNICTWEM DYREKTORA KRAJOWEGO

WSTĘP. Apostolat Maryjny jest w Rodzinie Wincentyńskiej mało znany, stąd, oprócz faktów historycznych, kilka słów wprowadzenia o Stowarzyszeniu Cudownego Medalika. Charakterystyczna dla AMM w Polsce, oprócz działania na rzecz ubo-

gich, jest wspólnotowa modlitwa do Niepokalanej i wiara w Jej wstawiennictwo jako Pośredniczki łask, która przez ręce św. Katarzyny Labouré podarowała ludzkości Cudowny Medalik.

Obecnie na świecie Stowarzyszenie Cudownego Medalika (AMM) istniejące w 60 krajach, liczy ponad 10 milionów członków, w Polsce – zaledwie 8 tysięcy. Po powrocie w 2005 r. do swoich korzeni – do Stowarzyszenia Cudownego Medalika, Apostolat Maryjny czynnie włącza się w życie Rodziny Wincentyńskiej.

STATUTY. W marcu br. Stolica Apostolska zatwierdziła nowe Statuty Międzynarodowe dla Stowarzyszenia Cudownego Medalika.

Ojciec Generał Rodziny Wincentyńskiej polecił dostosować statuty miejscowe (narodowe) do ogólnych. Jesteśmy na etapie prac nad adaptacją statutów. W każdym kraju działalność charytatywna Stowarzyszenia dostosowana jest do potrzeb społeczeństwa, stąd konieczność opracowania statutów w wersjach narodowych.

Nowością jest to, że do AMM mogą należeć także kapłani, osoby życia konsekrowanego i oczywiście świeccy. Wśród celów Stowarzyszenia szczególnie należy podkreślić służbę ubogim duchowo i materialnie.

PROJEKTY JUŻ REALIZOWANE NA RZECZ ZACIEŚNIANIA WSPÓŁPRACY I ROZWOJU RODZINY WINCENTYŃSKIEJ. Pókrótce przedstawię formy naszej pracy, które realizowaliśmy jako projekty służące rozwojowi Stowarzyszenia, a także mogące zainspirować całą Rodzinę Wincentyńską i podsunąć nowe pomysły.

1. Podjęliśmy działania pomocy misjom, zwłaszcza na Wschodzie, w postaci wysyłania medalików z napisami w języku ukraińskim i białoruskim. Przed trzema laty wystaliśmy

tam ponad 30 tysięcy Cudownych Medalików. Od bieżącego roku Ukraina usamodzielniała się finansowo i zamówiła 100 tysięcy medalików z napisami ukraińskimi i 50 tysięcy z napisami rosyjskimi.

2. Zacieśniają się kontakty ze Szwecją, gdzie nowe apostołki (Polka i Słowaczka) rozdały w ciągu roku 10 000 medalików.

3. W bieżącym roku z okazji 180. rocznicy Objawień zamówiliśmy 100 tysięcy posrebrzanych medalików, które, nanizane na ozdobne sznureczki przez Siostry Miłosierdzia w Chełmnie, były rozdawane wraz z folderami na Polach Lednickich: na początku czerwca młodzieży i w pierwszą sobotę września seniorom, na spotkaniach organizowanych przez O. Jana Górę. Na obu spotkaniach było słowo księży dyrektorów: Stowarzyszenia Młodzieży Maryjnej i Apostolatu Maryjnego. Pragniemy zaznaczyć, że ten niemały wydatek został pokryty przy udziale licznych domów Sióstr Miłosierdzia, Księży Misjonarzy i Apostolatu Maryjnego.

4. Już wcześniej, bo przed dwoma laty, podjęliśmy starania zacieśniania współpracy z Młodzieżą Wincentyńską z trzech prowincji, zapraszając i wspierając finansowo jej udział np. w naszej dorocznej pielgrzymce na Jasną Górę. Mamy nadzieję, że z biegiem czasu, gdy młodzież okrzepnie w latach, stanie się najaktywniejszymi członkami AMM.

5. Nawiązaliśmy współpracę ze Stowarzyszeniem Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo.

6. Staramy się o zacieśnianie współpracy z Siostrami Miłosierdzia.

PLANY NA PRZYSZŁOŚĆ (tekst wygłoszony jako projekt wiodący na rok 2011). Obecnie zaczynamy realizować projekt, który od ponad roku, czyli od drugiego spotkania Księży Opiekunów Diecezjalnych Apostolatu Maryjnego na Ja-

snej Górze, kłuł się jako idea wejścia do naszych seminariów duchownych z kultem Matki Bożej Objawiającej Cudowny Medalik. Celem jest pogłębienie kultu maryjnego wśród kandydatów do kapłaństwa, zapoznanie z treścią objawień z ul. du Bac oraz uwrażliwienie na troskę o rozwój stowarzyseń i grup parafialnych – zwłaszcza maryjnych.

W tym celu, za pośrednictwem Księży Opiekunów Diecezjalnych, pragniemy dostarczyć Księdzu Rektorowi nasze publikacje. Są to: *Księga Jubileuszowa 25-lecia Apostolatu Maryjnego*, *Podręcznik do formacji na rok A, B i C*, dwa nowe modlitewniki – ich trzon to rozważania różańcowe, a także osiem różnych folderów informujących o AMM oraz kwartalniki („Biuletyn”) – oczywiście to wszystko do biblioteki seminaryjnej. Przy okazji zaplanować spotkania, np. raz na trzy lata dla wszystkich kleryków, w ramach ascetycznej konferencji tygodniowej lub miesięcznego dnia skupienia. Tematem byłby kult maryjny w życiu osobistym i w duszpasterstwie przyszłych kapłanów oraz ogólne omówienia objawień maryjnych, a zwłaszcza objawień z ul. du Bac i rozdanie znaków bliskości Maryi przy nas i Jej nad nami opieki – Cudownego Medalika wraz z folderami, szczególnie młodzieżowym oraz biblijnym ks. prof. Waldemara Rakocego.

Natomiast każdego roku planujemy spotkania z diakonami, np. w marcu lub kwietniu – z udziałem również moderatora diecezjalnego AMM i jednego lub dwóch najbliższych współpracowników – celem zapoznania ich z pracą Apostolatu Maryjnego w parafii i formacją duchową tych grup, zwłaszcza przez miesięczne spotkania, pielgrzymki i jubileusze. Przy okazji należałoby ofiarować im 200 lub 300 medalików wraz z różnymi folderami dla prymicyjnych gości. Marzeniem naszym jest ofiarowanie diakonom lub przekazanie im za dobrowolną ofiarę *Podręcznika* formacyjnego na rok: A, B, C.

Jest tam nie tylko materiał do prowadzenia grup parafialnych, ale i mnóstwo wiadomości o Rodzinie Wincentyńskiej, ponieważ *Podręcznik* zawiera opracowania Księża Misjonarzy: śp. Ks. T. Herrmanna, i obecnie współpracujących z nami: ks. Stanisława Wypycha, ks. Piotra Rutkowskiego i ks. Stefana Uchacza. Treść tego *Podręcznika* powinna być większości tu obecnych znana, ponieważ zostały one rozesłane do wszystkich domów Sióstr Miłosierdzia i Księża Misjonarzy.

Wzajemnemu poznaniu i nawiązaniu współpracy służą, naszym zdaniem, np. foldery, informatory i inne środki popularyzowania naszych charyzmatów, będące zachętą do wspólnych spotkań i nawiedzania miejsc kultu, np. Sanktuarium Niepokalanej w Zakopanem-Olczy.

Jesteśmy przekonani – jako Apostolat Maryjny – że ten pobieżnie przedstawiony nasz projekt pracy na najbliższe lata mógłby być projektem całej Rodziny Wincentyńskiej, ponieważ służy pogłębieniu pobożności maryjnej wśród młodzieży duchownej, która w niedługiej przyszłości będzie odpowiedzialna za rozwój tak fundamentalnej w życiu Kościoła sprawy, jak właśnie pobożność maryjna.

Należy tu wspomnieć dwóch największych Polaków naszych czasów, którzy są już Sługami Bożymi, a za dewizę życia mieli: *Wszystko postawiłem na Maryję* (Prymas Tysiąclecia) oraz *Totus Tuus – Cały Twój, Maryjo* (Jan Paweł II).

Natomiast bp kielecki Marian Florczyk, przy okazji jubileuszu 10-lecia Apostolatu Maryjnego w diecezji kieleckiej, podkreślił w swym przemówieniu: *będę spokojny o morale diecezji, jeżeli będzie w niej jak najwięcej maryjnych grup parafialnych, ponieważ Maryja zawsze prowadzi do odnowy moralnej, bo prowadzi do Chrystusa*.

Dodać trzeba, że właśnie dzięki życzliwości ks. bpa Florczyka Apostolat Maryjny w diecezji kieleckiej rozwija się

wspaniale. Podczas pierwszych dziesięciu lat powstały tam 43 grupy parafialne, a przez ostatnie cztery lata przybyło 31. Moderator diecezjalna napisała niedawno w tygodniku *Niedziela*, że jej pragnieniem jest założyć w diecezji 100 grup parafialnych Apostolatu Maryjnego. Już teraz, wraz z diecezją zielonogórsko-gorzowską, są to dwa wiodące pod względem wielkości ośrodki Apostolatu Maryjnego w Polsce.

Przed 180 laty Maryja wybrała sobie na powiernicę duchową córkę św. Wincentego a Paulo – Siostrę Miłosierdzia św. Katarzynę Labouré. Z tego powodu dbałość o szerzenie kultu Niepokalanej Cudownego Medalika jest naszym obowiązkiem i przywilejem. Szerzenie kultu maryjnego jest sercem duchowości wincentyńskiej.

Chciejmy zauważyć i to, że przez wejście z naszym projektem do seminariów klerycy poznają bliżej św. Katarzynę Labouré i nie będą jej mylić ze Sieneńską ani św. Wincentego a Paulo z Pallottim...

Jesteśmy przekonani, że nasz projekt wejścia z Cudownym Medalikiem do seminariów duchownych powinien stać się projektem całej Rodziny Wincentyńskiej – tym bardziej, że mamy wspaniałe opracowania ks. prof. Waldemara Rakocego z KUL-u wraz z nową pozycją o św. Katarzynie Labouré w powiązaniu z objawieniami i przestaniem Cudownego Medalika – tym bardziej, że różne moce zła próbują osłabić, a nawet zdeformować treść objawień z ul. du Bac, za które to objawienia, jako Rodzina Wincentyńska, czujemy się odpowiedzialni.

Warszawa, dn. 15.10.2010

ADRESY INTERNETOWE RODZINY WINCENYŃSKIEJ:

www.szarytki.waw.pl

www.misjonarze.pl

www.ogieńmiłości.pl

www.wolontariatszarytki.pl

www.młodziezmaryjna.pl

www.apostolat.pl

www.famvin.org

www.filles-de-la-charite.org

Podczas Triduum Apostolat Maryjny nawiązał kontakty z:

STOWARZYSZENIEM MIŁOSIĘRDZIA ŚW. WINCENEGO A PAULO – AIC – POLSKA

Zarząd Krajowy:

Ks. Jerzy Górny – moderator

Warszawska Jednostka Terenowa:

Siostra Małgorzata Czarnecka – II opiekun

Irena Anna Mitura – prezes (Warszawa)

STOWARZYSZENIEM ŚW. WINCENEGO A PAULO – SSVP – POLSKA

Zarząd Krajowy:

Ks. Jerzy Górny – moderator

Jerzy Grzegorski – przewodniczący (Ostrów Wlkp.)

Jolanta Tabor – wiceprzewodnicząca (Warszawa)

SPRAWOZDANIE STOWARZYSZENIA CUDOWNEGO MEDALIKA za rok 2010

„**Jak minął rok**” od zjazdu Rodziny Wincentyńskiej w Bydgoszczy we wrześniu 2009 roku – po dzień dzisiejszy.

- Dyrekcja (ks. Dyrektor z zastępcą, jednym członkiem Zarządu Krajowego oraz z jedną siostrą miłosierdzia) uczestniczyła w Paryżu w międzynarodowym zjeździe AMM obradującym nad statutami.

- Jak każdego listopada – w Kaplicy NMP Niepokalanej Cudownego Medalika w Warszawie przy ul. Radnej 14, Apostolat Maryjny uczestniczył w uroczystości odpustowej z okazji kolejnej rocznicy objawienia Cudownego Medalika oraz rozpoczynającego się roku jubileuszowego, który obecnie również uroczystości kończymy.

- Apostolat Maryjny każdego roku postępuje się stałym planem ramowym uaktualnianym w zależności od sytuacji.

Uroczystości i zjazdy stałe w 2010 roku:

Bieżący rok jest dla Apostolatu rokiem potrójnego jubileuszu, ponieważ, oprócz 350. rocznicy śmierci św. Wincentego a Paulo i św. Ludwiki de Marillac oraz 180. rocznicy objawienia Cudownego Medalika, obchodzimy 30. rocznicę odnowienia Stowarzyszenia Cudownego Medalika pod nazwą Apostolat Maryjny.

- Nasz rok zamyka się w klamry świętowania rocznicy objawienia Cudownego Medalika w dniu 27. listopada. Uroczystości odbywają się:

- w Sanktuarium MB Objawiającej Cudowny Medalik w Zakopanem-Olczy,
- w Kaplicy Niepokalanej Cudownego Medalika w Warszawie,
- i niemal we wszystkich parafiach, gdzie istnieje AM.
- Uroczystość Niepokalanego Poczęcia na Olczy w dniu 8. grudnia.
- Lipcowa Pielgrzymka na Jasną Górę – w bieżącym roku 5000 uczestników, blisko 200 nowo przyjętych członków. Konferencję wygłosił i Mszy św. przewodniczył ks. bp Edward Dajczak.
- Zjazd moderatorów i opiekunów duchowych – w bieżącym roku odbył się na początku września (2-5.09) w Licheniu, połączony z uczestnictwem w dniu seniora na Polach Lednickich i przejściem przez Bramę – Rybę.
- Udział we wrześniowych Zjazdach Rodziny Wincentyńskiej.
- Można odnotować zaczątki współpracy z innymi gałęziami Rodziny Wincentyńskiej z położeniem nacisku na kontakty z siostrami szarytkami, które często są opiekunami grup parafialnych AMM oraz na kontakty z Młodzieżą Wincentyńską. Obecnie staramy się zacieśnić współpracę z AIC oraz SSVP.

Jubileusze

W całej Polsce AMM świętuje rocznice powstania: 5, 10, 15, 20, 25 i już niebawem 30-lecia powstania (w diecezji zielonogórsko-gorzowskiej). We wszystkich uroczystościach jubileuszowych, połączonych z tzw. Niedzielą Maryjną, bierze udział Dyrektor Krajowy ks. Tadeusz Lubelski CM.

Wizytacje ks. Dyrektora są okazją do ożywienia Apostolatu w poszczególnych diecezjach, do wzrostu ilości członków i powstawania nowych grup parafialnych. Na jubileusze przybywają także goście zapraszani z sąsiednich diecezji. Rozdawane są

Cudowne Medaliki i rozprowadzane publikacje związane tematycznie z objawieniami św. Katarzyny Labouré oraz inne materiały pomocnicze, których liczba rośnie.

Działalność statutowa

Wypełniając obowiązki statutowe i formacyjne Apostolat Maryjny – zgodnie z ogólnym ukierunkowaniem dla Stowarzyszenia Cudownego Medalika na działalność charytatywną – kładzie szczególny nacisk na troskę o ludzi ubogich pamiętając, że niejednokrotnie ubóstwo duchowe jest o wiele bardziej dotkliwie od ubóstwa materialnego.

Działalność na terenach parafii i diecezji odbywa się na kanwie działalności wspólnotowej – wszyscy członkowie współdziałają wymieniając doświadczenia, którymi inspirują się nawzajem.

Apostołowie podejmują działania charytatywne w zależności od bieżących potrzeb środowiska, w którym żyją. Stale współpracują z Caritasem, odwiedzają szpitale, więzienia, domy dziecka, hospicja i domy opieki, mają pieczę nad chorymi przebywającymi w domach itp. – działają cicho i bez rozgłosu.

Liczba członków, po przewyciężeniu zapaści lat 2003-2005, sięga znów ośmiu tysięcy, skupionych w około 350 grupach parafialnych, rozmieszczonych na terenie niemal wszystkich diecezji w Polsce. Kieruje nimi 40 świeckich moderatorów, w tym dwóch okręgowych. Opiekę duchową sprawują kapłani ze Zgromadzenia Księży Misjonarzy lub księża diecezjalni. Opiekunów diecezjalnych i parafialnych powołuje Dyrektor Krajowy. Łączność między diecezjami zapewnia m.in. „Biuletyn”, systematycznie wydawany od 2005 r.

Pielgrzymki

Apostolat stale i niezmiennie, od lat, pielgrzymuje do sanktuariów maryjnych w kraju i za granicą. Pielgrzymki or-

ganizowane są lokalnie w diecezjach, najczęściej w parafiach. Między innymi w roku jubileuszu 100-lecia AMM, np. do Paryża, odbyło się co najmniej 7 pielgrzymek autokarowych (7 autokarów = 350 osób).

Dwa razy w roku (w maju i w październiku) podejmujemy całomiesięczną Nieustającą Modlitwę Różańcową w intencji Ojczyzny.

Publikacje

Rosnąca popularność publikacji o tematyce maryjnej sprawia, że pojawiło się zapotrzebowanie na dotychczas posiadane przez nas materiały z poprzednich lat. Oprócz stale dodrukowywanego *Różańca biblijnego* ukazały się nowe rozważania różańcowe pt. *Jak Ci, Maryjo, dziękować*, oparte na rozważaniach papieskich. Autorką jest moderator kielecka mgr teologii Halina Pilewska. Oba modlitewniki posiadają imprimatur. Powiększa się także ilość naszych folderów. Mamy ich już 7, w tym jeden o objawieniach na ul. du Bac, opracowany dla kapłanów, z tekstem ks. prof. Waldemara Rakocego CM, wykładającego na KUL-u. Ks. prof. Rakocy od kilku lat wygłasza konferencje podczas zjazdów formacyjnych dla moderatorów AM. Powstał nowy folder dot. przyjęcia Cudownego Medalika. Dysponujemy coraz większym wyborem medalików, m.in. dużym medalikiem do zawieszenia w samochodzie. Medaliki wysyłamy także na wschód Europy. Dysponujemy medalikami z napisami w języku ukraińskim. Powodzeniem cieszą się ryngrafy z wizerunkiem Niepokalanej i specjalnie przygotowane materiały do gablot.

ROK 2010 – JUBILEUSZE, REJONOWE DNI SKUPIENIA ORAZ NIEDZIELE MARYJNE Z UDZIAŁEM KS. DYREKTORA KRAJOWEGO

W 2010 r. odbyły się wymienione niżej jubileusze i dni skupienia oraz Niedziele Maryjne. Do awaryjnej pomocy ks. Wizytator polecił ks. Dyrektorowi księży: Andrzeja Siemińskiego, Jerzego Górnego, Jana Dobosiewicza i Stanisława Deszcza.

- 21.03 – Stobierna (k/Rzeszowa) – Niedziela Maryjna
- 24.04 – Głogów – par. św. Mikołaja
– dzień formacyjny dla regionu z okazji 20-lecia
- 25.04 – Głogów – Niedziela Maryjna
- 02.05 – Grudziądz – par. Niepokalanego Serca NMP
- 09.05 – Russocice (k/Turka)
– par. św. Michała Archanioła
- 16.05 – Gietrzwałd – par. Narodzenia NMP
- 23.05 – Buk – par. św. Stanisława Bpa
- 29.05 – Włocławek – 15-lecie – dzień formacyjny
- 30.05 – Włocławek – Niedziela Maryjna
– par. Narodzenia NMP
- 05.06 – Iłowa – par. CM – rejonowy dzień skupienia
- 06.06 – Gozdnicza – Niedziela Maryjna
i jubileusz 35-lecia Księży Misjonarzy
- 12.06 – Mirosławiec – dzień formacyjny dla regionu
- 13.06 – Piła – Niedziela Maryjna
- 20.06 – Ustronie Morskie
- 27.06 – Kołobrzeg – konkatedra
- 03.07 – Gorzów – par. Chrystusa Króla
– rejonowy dzień skupienia
- 04.07 – Barlinek – Niedziela Maryjna
– par. Niepokalanego Serca NMP
- 23/24.07 – Jasna Góra – pielgrzymka
- 25.07 – Częstochowa-Gnaszyn – Niedziela Maryjna
– par. Przemienienia Pańskiego

- 14.08 – Mielec – par. Ducha Św. – 10-lecie
i rejonowy dzień skupienia
- 15.08 – Mielec – Niedziela Maryjna – par. Ducha Świętego
- 21.08 – Sandomierz – 15-lecie AMM w Sandomierzu
– rejonowy dzień skupienia
- 22.08 – Sandomierz – Niedziela Maryjna
w parafii katedralnej
- 28.08 – Żmigród – 25-lecie i rejonowy dzień skupienia
- 29.08 – Żmigród – Niedziela Maryjna
- 02-05.09 – Licheń – spotkanie formacyjne moderatorów
– w tym 04.09 – spotkanie seniorów w Lednicy
i rozdawanie Cudownego Medalika
- 11.09 – Gdańsk – dzień skupienia dla regionu
(u ks. prałata Łady)
- 12.09 – Gdańsk – Niedziela Maryjna
– 25-lecie par. św. Franciszka
- 19.09 – Gdynia – Niedziela Maryjna
– par. Najśw. Serca Jezusowego
- 26.09 – Legnica – 15-lecie i Niedziela Maryjna
– par. katedralna
- 02.10 – Skoczów – 25-lecie i dzień skupienia
- 03.10 – Bielsko-Biała – Niedziela Maryjna
w par. Najśw. Serca Jezusowego
- 10.10 – Niedziela Maryjna – Zakopane
- 17.10 – Niedziela Maryjna – Zakopane
- 23.10 – Grodków – 25-lecie i rejonowy dzień skupienia
- 24.10 – Grodków – Niedziela Maryjna
- 26-27.11 – posiedzenie Rady Krajowej i odpust
na Radnej w Warszawie
- 28.11 – Ostrołęka – par. Nawiedzenia MB

Oprócz tego w sprawozdaniu rocznym przedstawiono ze-
stawienie publikacji, folderów i rodzajów medalików.

Działą strona internetowa AM: **www.apostolat.pl**

Z ŻYCIA WSPÓLNOT APOSTOLATU MARYJNEGO

JUBILEUSZE

JUBILEUSZ 15-LECIA APOSTOLATU MARYJNEGO – PARAFIA MB CZĘSTOCHOWSKIEJ W ZIELONEJ GÓRZE

*Pod Twoim idziemy znakiem
niosąc Cudowny Medalik,
naucz nas, Pani, jak kochać
i Pana Boga chwalić ...*

Drodzy Bracia i Siostry, chcemy dziś wyśpiewać nasze wspólne Magnificat za historię Apostolatu Maryjnego w Parafii pw. Matki Bożej Częstochowskiej. Za historię każdego, który w tej wspólnotcie zbliżał się do Boga wpatrując się w Niepokalaną i osobiście Ją naśladował. Przeżywał wraz z Maryją miłość do Chrystusa. Chcemy wyśpiewać Magnificat za naszą parafię i nasz kościół. Chcemy wspomnieć wszystkich duszpasterzy, żywych i umarłych, którzy w tym kościele trudzili się dla dobra powierzonych sobie dusz. Dziękujemy więc Matce Najświętszej za opiekę, za wspaniałych świadków miłości Boga i Ojczyzny.

Wszyscy uczestniczymy w tej uroczystej Eucharystii ku czci Matki Bożej objawiającej Cudowny Medalik, w czasie której dziękujemy Bogu za wszystkie łaski i dobro jakie stało się udziałem tej maryjnej wspólnoty, która tu duchowością i charyzmatem św. Katarzyny Labouré ubogaca swoje życie religijne, życie wiary.

Jubileusz to wiele modlitw i wspomnień. Wiele refleksji na temat tej historii, wydarzeń i owoców obecności Wspólnoty w życiu parafii. I dzisiaj wspominamy to wszystko z wdzięcznością i poczuciem odpowiedzialności wobec Boga i naszych sióstr i braci. Modlimy się za zmarłych, a wszystko co uczyniliśmy i robimy teraz, oddajemy Bogu jako dar dla Jego chwały. A równocześnie my sami, którzy dożyliśmy radości dzisiejszego dnia, pragniemy podjąć i przyjąć na nowo Kościół Święty, to co się w nim dzieje i czego jest znakiem. Pragniemy zgodnie z zachętą i wskazaniem Jana Pawła II zacząć jeszcze raz na nowo od Chrystusa i pozwolić mu się prowadzić na głębię Bożego, ojcowskiego miłosierdzia. Modlimy się, aby on – w przekonaniu całego ludu Bożego – święty, wyniesiony został jak najszybciej do chwały ołtarzy i aby Benedykt XVI to wielkie dzieło Chrystusa owocnie prowadził i rozwijał.

Obdarzeni słowem Ewangelii spotykamy się dzisiaj z Matką Chrystusową w Kanie Galilejskiej. Towarzyszy nam wielka radość, święto – jest wesele, jest z nami Matka, przychodzi Jezus! A z Nim przychodzą uczniowie – to my, synowie i córki w rodzinie Kościoła. Ale nagle radość wesela zachwiała się, bo zabrakło wina. Więc Jubileusz to także rachunek sumienia i wiele pytań i Ty i ja możemy być tymi smutnymi gospodarzami, bo wina już nie mamy.

Brakło wina miłości w rodzinie. Pojawił się smutek rozbięcia i niezgody; brakło wina zrozumienia między rodzicami i dziećmi, pojawił się smutek rozgoryczenia; brakło wina uczciwości, pojawił się smutek bycia oszukanym i zdradzonym; brakło wina zdrowia, pojawił się smutek bezradności i zależności; brakło wina bliskiej osoby, pojawił się smutek osamotnienia; brakło wina dobrych postanowień, pojawił się smutek kolejnego upadku; brakło wina nadziei, pojawił się smutek załamania i rozpacz; brakło wina wiary, pojawił się

smutek pustki i bezsensowności życia; brakło wina prawdy, pojawił się smutek zakłamania.

I tak oto pytam: cóż widzę wokół siebie? Co widzę w sobie? Człowieka niepokoju, zabieganego, człowieka o sercu skołatanym i niespokojnym sumieniu, błędzącego, człowieka stwarzającego wciąż pozory szczęścia, miłości, nadziei. Takimi jakimi jesteśmy dzisiaj i co przeżywamy, z naszymi brakami i stągwiami naszego życia – często pustymi, chodźmy do Jezusa i Jego Matki!

Jan Paweł II, stając po raz drugi na ziemi polskiej jako papież wołał: „O Maryjo, któraś wiedziała w Kanie Galilejskiej, że wina nie mają. O Maryjo, przecież Ty wiesz o wszystkim, co nas boli. Ty znasz nasze cierpienia, nasze przewinienia i nasze dążenia. Powiedz Synowi o naszym trudnym «dziś». Maryjo, Ty spraw, abyśmy w tym naszym trudnym «dziś» Twojego Syna słuchali. Żebyśmy Go słuchali dzień po dniu. I uczynek po uczynku. Żebyśmy Go słuchali także wówczas, gdy wypowiada rzeczy trudne i wymagające. Do kogóż pójdziemy? On ma słowa życia wiecznego!”.

Nie jesteśmy sami. Jest obecna nasza Matka, o której ks. Twardowski mówi, że ma „zgadujące oczy”. Zanim my Jej powiemy o naszych brakach i potrzebach – Ona pierwsza je widzi, bo ma oczy miłości, patrzy sercem jak Matka.

To dlatego spodobało się Bogu uczynić Niepokalane Serce Maryi ratunkiem dla świata. A my, Jej dzieci i czciciele, mamy być złączeni z naszą Matką miłością i Różańcem, mamy wynagradzać Jej za grzechy, które Ją zasmucają, mamy walczyć z wrogiem naszego zbawienia, służąc pomocą tym, którym świat zamknął drogę do nieba.

Jako Apostołowie Maryjni mamy przecież pełne mocy narzędzie w pracy apostołskiej i znak miłości Boga do ludzkości. Z rąk Maryi spływają PROMIENIE, które przedstawiają łaski,

jakie Ona zlewa na wszystkich, którzy Ją o nie proszą. Depcze głowę WĘŻA, symbol zła. Głowa Jej UWIEŃCZONA JEST KORONĄ Z GWIAZD DWUNASTU. Jest Ona Matką Kościoła zbudowanego na fundamencie dwunastu Apostołów oraz naszą Matką. DWA SERCA JEZUSA I MARYI są silnie oświetlone. Maryja była ściśle złączona z Jezusem w Jego Męce. Obecnie w niebie dzieli z Nim chwałę i wstawia się za nami podczas naszej ziemskiej pielgrzymki. Oto jest Cudowny Medalik!!!

On jest ratunkiem – dzisiaj bardzo potrzebnym, On jest potężną bronią! Wszystko z Niepokalaną!!!

Jak dobrze, że Maryja depcze głowę węża! Bo nadeszły czasy wielkiej próby także dla Kościoła, tak bardzo atakowanego przez duchy zła. Nadeszły czasy wielkiej próby dla całej ludzkości. Rozrywa ją nacierająca przemoc i niszcząca nienawiść, szerzą się groźne wojny, poważne choroby... zagrożenie jakimś nowym konfliktem zbrojnym staje się coraz silniejsze i niepokojące. Iluż będzie musiało znieść plagę głodu, niedostatku, niezgody, walk bratobójczych, które rozleją wiele krwi na naszych drogach.

Życie nasze przepętnia coraz więcej niepokojących wieści, prób wiary, trudnych spraw, ważnych wyborów. Czy może nie wchodzimy już w decydujący etap walki pomiędzy Bogiem a szatanem, pomiędzy Dobrem i złem? A każdy z nas – chcąc tego, czy nie – jest w nią zaangażowany. Niektórzy twierdzą: „świat zawsze był taki”; „przecież nic się nie zmienia”; „nie ma nic szczególnego w naszej epoce, ludzkość przeszła już tyle kryzysów”, „zło istniało zawsze”, „różne kataklizmy dotykały naszą ziemię”. Ale Ci – czasem wielcy – specjalnie tak mówią, bo sami chcą niejako „zmienić czasy”, tylko, że po swojemu.

Podstawowy cel działania Smoka: doprowadzić ludzi do obchodzenia się bez Boga „...podbija więc świat i prowadzi ludzkość do utworzenia nowej cywilizacji bez Boga. Oto dla-czego świat staje się jałową i zimną pustynią, pogrążoną w chłodzie nienawiści, w ciemności grzechu i nieczystości”. „Smok usiłuje doprowadzić całą ludzkość do odrzucenia Bo-ga, dlatego rozszerza błąd ateizmu”. To podstawowe zada-nie apokaliptycznego Smoka, zamierzającego pokonać Nie-wiastę i Jej Dziecko.

Dlatego przyszliśmy dziś na to święto, Maryjo, i przynosi-my Ci niepokój o prawdę, o zgodę, o wiarę Polaków. Koń-czymy uniwersytety, a nie znamy języka wiary, a nie rozu-miemy, czego chce Jezus w Ewangelii. A przecież światłem i pomocą w rozwiązywaniu naszych problemów są dla nas słowa Maryi: „zróbcie wszystko, cokolwiek Wam powie”!

23 października 2010 r.

Ks. Rafał Tur, opiekun Duchowy AMM

JUBILEUSZ 10-LECIA APOSTOLATU MARYJNEGO W KRUPSKIM MŁYNIE (DIECEZJA GLIWICKA)

Wspólnota Apostolatu Maryjnego powstała w naszej parafii w roku 2000. W erygowaniu brali udział: ks. Zdzisław Śliż – opiekun diecezjalny AMM i pani Wiesława Bromer – modera-tor diecezjalna. Przewodniczącą naszej grupy została Teresa Poloczek. Opiekunem duchowym grupy jest ks. Prałat Stefan Jezusek, który uczestniczy w naszych comiesięcznych spotka-niach. Wspomaga nas też słowem Bożym i modlitwą, przeka-zuje aktualności z życia Kościoła w diecezji i na świecie.

Nasza grupa AMM liczy 20 osób. Staramy się żyć według Statutu Stowarzyszenia Apostolatu Maryjnego. Członkowie

wspólnoty biorą czynny udział w życiu parafii: prowadzą modlitwy i śpiewy w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu, przy Bożym Grobie; uczestniczą w nabożeństwach fatimskich i nabożeństwach ku czci Niep. Serca NMP w pierwsze soboty (których byli inicjatorami), w nabożeństwach różańcowych.

Przygotowują ołtarz na Boże Ciało; prowadzą kącik informacyjny – gablotkę; propagują czytanie prasy katolickiej; pomagają ludziom chorym, samotnym w ramach „pogotowia modlitewnego” i przez uczynki miłosierdzia.

Podtrzymujemy również duchowe kontakty z środowiskami Apostolatu poprzez udział w diecezjalnych spotkaniach i dniach skupienia (np. w Pogórze, Zabrze, Gliwicach); udział w ogólnopolskich pielgrzymkach AMM na Jasną Górę oraz do Warszawy; udział w uroczystościach jubileuszowych innych wspólnot Apostolatu Maryjnego.

Członkowie Apostolatu starają się swoją postawą, modlitwą i czynem zachęcać innych do czynienia dobra i do szerzenia

kultu Niepokalanej. **W dniu 29 maja 2010 obchodziliśmy jubileusz 10-lecia Apostolatu Maryjnego.** Świętowanie rozpoczęliśmy w kościele parafialnym odśpiewaniem hymnu Apostolatu. Następnie, w godzinie Miłosierdzia, oddaliśmy cześć Jezusowi Miłosiernemu odmawiając koronkę i śpiewając pieśni i rozważając dziesiątkę różańca z części bolesnej. Druga część spotkania rozpoczęła się w sali parafialnej od wspólnej agapy. Tu wystuchaliśmy ciekawej konferencji na temat: *Najświętsza Maryja Panna ikoną Ducha Świętego*, którą wygłosiła moderator p. Wiesława Bromer. Po konferencji był czas na wymianę zdań na temat działalności grup Apostolatu w różnych parafiach naszej diecezji. Przedstawiono również świadectwa dotyczące działania Cudownego Medalika.

Kulminacyjną częścią obchodów jubileuszowych była uroczysta Msza św. celebrowana przez ks. Zdzisława Śliżę – opiekuna diecezjalnego, w intencji wszystkich czcicieli Niepokalanej i zmarłych członków Apostolatu. Przedstawiciele Apostolatu włączyli się w liturgię (czytania, modlitwa wiernych, procesja wokół ołtarza). Schola ubogaciła oprawę muzyczną a Dzieci Maryi zgromadziły się przy ołtarzu ze sztandarami.

Modlitwą i pieśnią dziękowaliśmy Maryi Niepokalanej za 10 lat opieki nad naszą parafią i naszymi rodzinami, za wszystkie łaski uproszone za przyczyną Cudownego Medalika.

Wraz z nami trwali w dziękczynieniu zaproszeni goście, wśród nich także świadkowie założenia Apostolatu Maryjnego w Krupskim Młynie. Przybyli członkowie Apostolatu z Gliwic, Zabrze, Lisowic, Sadowa, Pawonkowa, Lublińca.

Ufamy, że Niepokalana uprosi nam siły i pomoże budować dzieło Apostolatu przez kolejne lata. **Wszystko z Niepokalaną!**

Ludwika Gawron

Przewodnicząca Apostolatu Maryjnego w Krupskim Młynie

SPRAWOZDANIE Z JUBILEUSZU XV ROCZNICY POWSTANIA AMM PRZY PARAFII ŚW. JANA NEPOMUCENA W LISOWICACH

„15 LAT MARYJO Z NAMI JESTEŚ”

W roku, kiedy Stowarzyszenie Cudownego Medalika obchodzi potrójny jubileusz, nasza wspólnota przy parafii św. Jana Nepomucena w Lisowicach dodatkowo przeżywa 15. rocznicę powstania.

Do świętowania jubileuszu przygotowaliśmy się bardzo starannie i pieczołowicie.

Każdy członek naszej grupy wykorzystując swoje talenty wnosił wszystko, co najlepiej potrafił zrobić.

Na uroczyste obchody zaproszeni zostali przedstawiciele wszystkich grup diecezji gliwickiej na czele z ks. Zdzisławem Śliżem opiekunem diecezjalnym.

Z okazji naszego jubileuszu, wydrukowaliśmy folder, w którym zamieściliśmy informacje na temat Cudownego Medalika oraz na temat 15-letniej działalności AMM w naszej parafii. Przeżywaliśmy również Niedzielę Maryjną. Na każdej Mszy Świętej ks. Zdzisław Śliż głosił homilię a członkowie Apostolatu rozdawali Cudowne Medaliki, obrazki i foldery.

Jako dar ofiarny zakupiliśmy materiały z „Małego Gościa Niedzielnego” na nabożeństwa różańcowe dot. historii objawień Matki Bożej pn. „NOŚ I PROŚ”.

Obchody jubileuszu rozpoczęto o godzinie 10.00 od śpiewu Godzinek ku czci Niepokalanego Poczęcia NMP. O godz. 10.30 uczestniczyliśmy w uroczystej Mszy św. dziękując Bogu za 15 lat istnienia AMM w naszej parafii. Mszę św. celebrowali: ks. Zdzisław Śliż opiekun AMM diecezji gliwickiej i nasz ks. proboszcz Henryk Morawiec. W czasie Mszy św. apostołowie brali czynny udział, zaznaczony był on poprzez czytanie Liturgii Słowa, modlitwy wiernych, modlitwy po Komunii oraz poprzez śpiew psalmu responsoryjnego i przed Ewangelią. Po Mszy św. udaliśmy się na agapę. Po posiłku nasi goście mieli okazję uczestniczyć w przygotowanym przez naszą wspólnotę „Spotkaniu z poezją Jana Pawła II”. Po wysłuchaniu poezji, nastąpiła chwila podziękowań ks. opiekunowi i ks proboszczowi za zaangażowanie i pracę w kształtowaniu naszych sumień i postaw, za zbliżanie nas do Boga przez Maryję Niepokalaną oraz moderator diecezjalnej Wiestawie Bromer za trud i wkład włożony w założenie naszej wspólnoty, za wszelkie dobro i uśmiech, czuwanie i niestrudzone budowanie jedności.

Następnie moderator przekazała bieżące informacje i plan działania na zbliżający się okres, m.in. ustalono termin spotkania przewodniczących na 11 listopada br.

Uroczyste świętowanie zakończyliśmy o godz. 15.00 Koronką do Miłosierdzia Bożego.

Jesteśmy wdzięczni Panu Bogu i Maryi Niepokalanej za dar Cudownego Medalika i za 15 lat istnienia i działalności Stowarzyszenia w naszej parafii. **Wszystko z Niepokalaną.**

Przewodnicząca Renata Piosek

APOSTOLAT MARYJNY W ZABRZU-ROKITNICY

Dzień 31 lipca 2010 r. Apostolat Maryjny w parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Zabrze-Rokitnicy powitał modlitwą dziękczynną za 25 lat istnienia i możliwości pracy w tutejszym kościele. Przewodnicząca Kazimiera Ignacok rozpoczęła uroczystość naszą najkrótszą modlitwą: *O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy.* 25 lat temu Kazimiera Ignacok poszła do śp. ks. proboszcza Apolinarego Czekańskiego, aby zamówić Mszę św. z prośbą o deszcz podczas suszy, a wyszła jako założycielka Apostolatu Maryjnego w naszej parafii.

Ks. proboszcz Zygfryd Sardon podczas powitania obecnych podkreślił, że Apostolat Maryjny jest najbardziej rozmodloną grupą parafialną. Opiekun diecezjalny ks. Zdzisław Śliż odprawił Mszę św. i wygłosił okolicznościową homilię. Poczty sztandarowe wystawiły Dzieci Maryi, przedstawiciele Trzeciego Zakonu Franciszkańskiego i górniczy. Przybyli goście zaproszeni z sąsiednich parafii (z Krupskiego Młyna i z Sadowa) na czele z moderator diecezjalną Wiesławą Bromer. Część modlitewną zakończyliśmy Koronką do Miłosierdzia

Bożego. Kierował wszystkim nasz opiekun ks. Marek Oleszczyk. Przewodnicząca Kazimiera Ignacok wspominała, jak oddając się cały czas w opiekę Maryi i polecając Bogu swoje apostołstwo, stale powiększała nasze grono apostołek. Czuwając i przydzielając nam comiesięczne zadania sama cały czas starała się dawać przykład, działając np. w Caritasie, w Żywym Różańcu i w Trzecim Zakonie. Będąc ambasadorką modlitwy pukała prawie do każdego domu z obrazem Miłosierdzia Bożego. W tym miejscu należy wspomnieć o naszym pogotowiu modlitewnym. Np. jedna z parafianek zwróciła się do Apostolatu Maryjnego z prośbą o modlitwę, którą podjęło 9 osób, odmawiając przez 9 dni nowennę w powierzonej intencji. Wdzięczna parafianka złożyła świadectwo o wymodlonej łasce.

Wszyscy dziękowaliśmy przewodniczącej Kazimierze za ogrom pracy włożonej w dzieło maryjne. Podziękowania złożyła moderator Wiesława Bromer, przewodnicząca Radia Maryja p. Krystyna Dębska, przełożona Żywego Różańca p. Bogumiła Grygierowska. W Caritasie p. Ignacok czynnie pomagają apostołki Krystyna Dygacz i Teresa Kinecka, a okresowo włączają się prawie wszystkie apostołki z naszej parafii. Członkowie Apostolatu Maryjnego z różnych parafii diecezji gliwickiej przyjeżdżają do nas już nie po raz pierwszy i nawzajem wzbogacamy się przekazując swoje doświadczenia w działalności apostołkiej, polegającej na pomocy modlitewnej, duchowej i materialnej. Staramy się być wśród zdrowych i chorych, młodych i starszych, wierzących i niewierzących – wszędzie tam, gdzie możemy spełniać się w naszym apostołstwie, zawsze oddając je Bogu przez ręce naszej Niepokalanej Mateńki. Dziękujemy Stwórcy za naszych kapłanów, którzy umacniają nas w wierze, modlitwie i czynie. Powierzamy wszystkie nasze działania Pośrednicze Łask.

Wszystko z Niepokalaną!

APOSTOLAT MARYJNY PRZY PARAFII PW. ŚW. JÓZEFA W SADOWIE (DIECEZJA GLIWICKA)

W dniu 28 listopada 2009 w parafii św. Józefa w Sadowie odbyła się uroczysta Msza święta – Apostolat Maryjny dziękował Bogu i Niepokalanej za 10 lat istnienia. Uroczystość jubileuszową rozpoczęto o godzinie 10.30 różańcem świętym w intencji Apostolatu Maryjnego.

Pieśni śpiewała schola Dzieci Maryi przy akompaniamencie gitary. Mszę świętą celebrowali ks. Zdzisław Śliż – opiekun diecezjalny i ks. proboszcz Krystian Gajek, homilię wygłosił ks. Zdzisław Śliż. Przypomniął charyzmat Cudownego Medalika i zwrócił uwagę na młodzież, która uczestniczyła w tej uroczystości. Apelował do młodych, aby zawierzili Maryi, Jej powierzyli się w opiekę, a Apostolat Maryjny ma być wzorem do naśladowania pokory, ma wspierać się 10 Radami dla Apostolatu Maryjnego.

Udział Apostolatu Maryjnego w Mszy świętej zaznaczony był podczas czytania Pisma Świętego i modlitwy wiernych. Modliliśmy się za założyciela Apostolatu Maryjnego śp. ks. Teofila Herrmanna.

Po Mszy świętej głos zabrała apostołka Maria Kocik, która przestawiła działalność Apostolatu Maryjnego w naszej parafii. Grupa Apostolatu Maryjnego liczy obecnie 14 członków, a 15-ta przygotowuje się do przyjęcia. Grupa spotyka się w salce parafialnej. Siłę czerpiemy z comiesięcznych spotkań modlitewno-formacyjnych, na które przygotowany jest program służący rozwojowi duchowości i uświęcaniu się, postępujemy się między innymi podręcznikiem Apostolatu Maryjnego. Wyjaśnień Pisma Świętego udziela ks. proboszcz Krystian Gajek. Apostołka podziękowała za założenie w naszej parafii Apostolatu Maryjnego ks. Zdzisławowi Śliżowi i pani

Wiesławie Bromer – moderator diecezjalnej. Złożyła życzenia imienninowe ks. Zdzisławowi Śliżowi, życząc błogostawieństwa Bożego i opieki Matki Bożej, wręczyła kwiaty.

Przewodnicząca Apostolatu Maryjnego, Anna Lipińska, podziękowała wszystkim za przybycie, wzięcie udziału w tym niezwykłym wydarzeniu. Szczególne podziękowanie skierowała do ks. proboszcza Krystiana Gajka za opiekę przez 10 lat nad grupą Apostolatu Maryjnego. Na zakończenie ks. proboszcz Krystian Gajek złożył życzenia i odmówiliśmy *Anioł Pański*. Uroczystość zakończyła się wspólną agapą, w czasie której odbyła się konferencja i wspólne rozważanie Pisma Świętego. Moderator Wiesława Bromer wygłosiła referat na temat – *Spojrzenie na Matkę Bożą i jej zawierzenie*. Wszyscy obecni na uroczystości 10-lecia Apostolatu Maryjnego wpisali się do kroniki. W trakcie agapy odśpiewano ks. Zdzisławowi Śliżowi tradycyjne 100 lat z okazji imiennin.

Relacja – Anna Lipińska – przewodniczą

OBRADY POSZERZONEJ RADY DIECEZJALNEJ AMM W DIECEZJI RADOMSKIEJ

Na dzień 8 maja 2010 r. moderator diecezjalna – w porozumieniu z diecezjalnym opiekunem duchowym AMM oraz proboszczem wąchockim – zorganizowała spotkanie poszerzonej Rady Diecezjalnej, w której uczestniczyło 21 osób. Obrady poprzedziła Msza św. z homilią o. Jerzego Niewczasia OCist. na temat: Duchowość apostoła maryjnego. Służbę liturgiczną pełniły apostołki maryjne: Wiesława, Zofia, Gertruda oraz br. Zachariasz Mikrut. Przed błogostawieństwem odnowiono „Akt poświęcenia się Niepokalanej Cudownego Medalika”. Po Mszy

Świętej uczestnicy spotkania stanęli do pamiątkowego zdjęcia pod figurą Niepokalanej na placu kościelnym.

Tematyka obrad:

1. Informacja moderator diecezjalnej o przebiegu Wielkopostnych Rekolekcji Wincentyńskich w Częstochowie; program pielgrzymki jubileuszowej do Rzymu we wrześniu br., organizowanej przez ks. Jerzego Górnego.
2. Omówienie dotychczasowej pracy grup parafialnych, dzielenie się uwagami z przewodniczącymi.
3. Aktualizacja kwestionariuszy osobowych przewodniczących parafialnych.
4. Omówienie bieżących problemów AMM w diecezji i w kraju, zachęta do wsparcia dzieła ewangelizacji poprzez rozdanie medalików na Lednicy we wrześniu br.
5. Zachęta do zwiększenia prenumeraty „Biuletynu” AMM jako podstawowego źródła formacji i informacji.

6. Problem utrzymania diecezjalnej strony internetowej.

7. Konieczność systematycznej współpracy z moderatorem diecezjalnym [przysyłanie informacji i sprawozdań], kontakt telefoniczny i internetowy.

8. Udział w tegorocznej jubileuszowej pielgrzymce na Jasną Górę i do Lichenia na rekolekcje moderatorów. Przypomnienie konieczności zaopatrzenia się w identyfikatory [zob. „Biuletyn nr 18/2009”, str. 55].

Uczestnicy spotkania mogli zaopatrzyć się w wydawnictwa sprowadzone przez moderator diecezjalną z WITKM. Sprzedawała je ap. M. Stachoń.

W części nieoficjalnej były też miłe akcenty: wczesne życzenia imieninowe dla Zofii, degustacja przywiezionych ciast, kawa, herbata. Na zakończenie spotkania moderator podjęła gości obiadem w klasztorным refektarzu. Tą drogą pragnie ona podziękować wszystkim trującym się nad przygotowaniem posiłku: ap. Mirosławie, pani Zofii, br. Norbertowi, br. Marianowi oraz br. Zachariaszowi, który postu giwał przy stołach. Stokrotne „Bóg zapłać!”.

Apeluję do nieobecnych, aby „nie kuśtykali na drodze miłości”. TERAZ pora siać – ... nie za miesiąc, rok, później...

CZAS UCIEKA – WIECZNOŚĆ CZEKA.

Wszystko z Niepokalaną!

Zofia M.

Radomska moderator diecezjalna

KSIĄDZ KANONIK ZYGMUNT ZIMNAWODA DIECEZJALNY OPIEKUN DUCHOWY AMM W DIECEZJI ZIELONOGÓRSKO-GORZOWSKIEJ

W dniu 22 marca moderator diecezjalny wraz z Radą Diecezjalną AMM przybyli do Kostrzyna/O, by podziękować ks. kanonikowi Zygmuntowi Zimnawoda za kończącą się, a trwającą 15 lat, współpracę i opiekę formacyjną w Apostolacie Maryjnym. Atmosfera tego spotkania była serdeczna i pełna wdzięczności za długie lata pracowitej naszej przyjaźni.

Ks. kanonik Zygmunt Zimnawoda, mianowany przez ks. bpa ordynariusza dr-a Adama Dyczkowskiego w dniu 7 listopada 1996 r. na wniosek Dyrektora Krajowego Apostolatu Maryjnego ks. prof. Teofila Herrmanna, przyjął funkcję diecezjalnego opiekuna duchowego Apostolatu Maryjnego w diecezji zielonogórsko-gorzowskiej. Obecnie ksiądz kanonik złożył prośbę o zwolnienie z pełnienia obowiązków opiekuna AM, czego powodem są rosnące obowiązki w parafii i okręgu gorzowskim. (...) Ksiądz bp ordynariusz dr Stefan Regmunt przyjął tę prośbę z dniem 15 stycznia 2010 r.

Ksiądz Zygmunt z Apostolatem Maryjnym zapoznał się będąc klerykiem w Seminarium w Paradyżu. Tam również pracował ks. prof. Teofil Herrmann jako wykładowca i rektor tegoż seminarium. Ks. Zygmunt pomagał ks. Teofilowi w wyjazdach, podczas których były zakładane nowe grupy Apostolatu Maryjnego. Ze względu na posiadane przez ks. Zygmunta cechy osobowości, ksiądz profesor uznał go za doskonałego kandydata na diecezjalnego opiekuna duchowego Apostolatu Maryjnego.

Z ks. Zygmuntem bliżej poznaliśmy się 26 października 1997 r. w Drezdenku, podczas Dnia Skupienia w parafii pw. Przemienienia Pańskiego. Spotkanie prowadził ks. Zygmunt. Cała jego postawa, stopień zaangażowania, sposób i forma

wyłoszonej konferencji sprawiły, że od razu potrafił pociągnąć i skupiać wokół siebie ludzi.

Pragnę przybliżyć nasze kolejne spotkanie, które miało miejsce przed laty w Trzebiczu. Zgromadziliśmy się na Dekanalnym Dniu Skupienia. Uczestniczyli w nim: Dyrektor Krajowy ks. prof. Teofil Herrmann, opiekun diecezjalny ks. Zygmunt Zimnawoda i moderator z Radą Diecezjalną.

Przewodniczącym grupy parafialnej był śp. Piotr Rech, niezmordowany w swej pracy. Po spotkaniu ks. proboszcz Zbigniew Wokotrub zaprosił nas na plebanię. Tam też odbyło się posiedzenie Rady Diecezjalnej. Wspominam te dwa spotkania dlatego, że wówczas, jako moderator okręgu gorzowskiego, zachwyciłem się osobowością księdza Zygmunta. Stał się dla mnie wzorem przez duże W. Jego prelekcje, rozmowy z księdzem Teofilem, trafne założenia, perspektywy rozwoju apostołatu, rozwijały i kształtowały nasze myślenie. Dla apostołatu zawsze znalazł czas. Zawsze nas spotykał z uśmiechem. Grupy parafialne z racji różnych spotkań okolicznościowych i uroczystości z radością zapraszały na nie swego opiekuna diecezjalnego.

Ks. Zygmunt uczestniczył razem z nami w pielgrzymkach krajowych, w zjazdach moderatorów diecezjalnych i innych ważnych momentach życia Apostołatu.

Osobiście, jako moderator okręgowy a potem diecezjalny, razem z księdzem Zygmuntem przemierzyłem naszą diecezję wzdłuż i wszerz. Podróże po diecezji ksiądz Zygmunt traktował jako lekcję formacyjną. Uczestniczenie w tak wielu spotkaniach było dla mnie nie tylko poznawaniem grup, ale wdrażaniem się do samodzielnej odpowiedzialności za Apostolat Maryjny.

Ksiądz Zygmunt Zimnawoda jest Kapłanem Czynu. Dowodzą tego ogromne starania i niezwykle zaangażowanie w budowę kaplicy „Martwe Ciało”, którą na Kalwarii Rokit-

niańskiej ufundował zielonogórsko-gorzowski AMM dla upamiętnienia 25-lecia powstania Apostolatu Maryjnego.

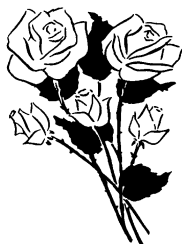
Ksiądz Zygmunt Zimnawoda jest znany nie tylko w naszej diecezji, ale i w kraju. Jego postawa w działaniu, w rozmowach, w prowadzeniu Eucharystii, głoszeniu słowa Bożego, odzwierciedla jego duchowość. Można powiedzieć, że jest Mistrzem w życiu osobistym i był nim dla Apostolatu Maryjnego. Długo mógłbym wymieniać zalety ks. Zygmunta, które wpłynęły na ukształtowanie i formację duchową apostołów maryjnych będących pod jego opieką.

Opisałem skrótkowo postać odchodzącego Opiekuna z wdzięczności dla Jego czynów apostoelskich, za postawę umożliwiającą tak wielu osobom współpracę i kształtowanie duchowej osobowości.

*Tadeusz Szadkowski
moderator diecezjalny Apostolatu Maryjnego
w diecezji zielonogórsko-gorzowskiej*

GRATULACJE DLA JUBILATÓW

Z okazji Jubileuszu XXV rocznicy założenia Apostolatu Maryjnego przy parafii pw. św. Michała Archanioła w Grodkowie – diecezja opolska – na ręce Diecezjalnego Opiekuna Apostolatu Maryjnego, Czcigodnego Księdza Adama Staszaka CM Rada Krajowa AMM złożyła gratulacje całej Wspólnocie Apostolatu Maryjnego, a szczególnie Moderator Diecezjalnej Helenie Balcerek oraz wszystkim współpracownikom.

Z okazji Jubileuszu XXV rocznicy istnienia Apostolatu Maryjnego w diecezji bielsko-żywieckiej i w Skoczowie, na ręce Diecezjalnego Opiekuna Apostolatu Maryjnego Czcigodnego Księdza Prałata Alojzego Zuberera Rada Krajowa AMM złożyła gratulacje całej Wspólnocie Apostolatu Maryjnego, a szczególnie Moderator Diecezjalnej – Urszuli Raszce oraz Radzie Diecezjalnej i wszystkim Współpracownikom.

Z okazji Jubileuszu XV rocznicy istnienia Apostolatu Maryjnego w parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Jana Apostoła Ewangelisty we Włocławku na ręce Diecezjalnego Opiekuna Apostolatu Maryjnego Czcigodnego Księdza Prałata Kazimierza Grabowskiego Rada Krajowa AMM złożyła gratulacje całej Wspólnocie Apostolatu Maryjnego, a szczególnie Moderator Diecezjalnej – Irenie Wojciechowskiej oraz Przewodniczącą Marii Kmiec i wszystkim współpracownikom.

KS. PROF. WALDEMAR RAKOCY

Czcigodnemu Księdzu Profesorowi z okazji Jubileuszu 25-lecia święceń kapłańskich gratulacje i najgorętsze życzenia w imieniu Rady Krajowej AMM z ks. Dyrektorem na czele, w imieniu wszystkich członków Apostolatu, którzy mieli okazję zetknąć się z Księdzem podczas dorocznych zjazdów moderatorów i słuchać Jego konferencji o św. Katarzynie Labouré i objawieniu Cudownego Medalika, złożyła moderator krajowa.

KS. PRAŁAT BARTŁOMIEJ KAPAŁKA

Z okazji jubileuszu 40-lecia święceń kapłańskich Ks. Prałata Bartłomieja Kapałki – proboszcza i opiekuna Apostolatu Maryjnego w parafii pw. św. Bartłomieja i Rafała na Rybiu, archidiecezja warszawska, Dyrekcja Apostolatu Maryjnego składa płynące z głębi serc życzenia. Niepokalana Cudownego Medalika, której Ksiądz Prałat jest wielkim czcicielem, niech wspiera go w każdym momencie postęgi kapłańskiej, a szczególnie niech błogostawi szerzeniu Jej kultu poprzez dar Cudownego Medalika.

SIOSTRA TERESA OD JEZUSA

Złożyliśmy uroczyste gratulacje Karmelitance Bosej Siostrze Teresie od Jezusa, rodzonej siostrze przewodniczącego jednej z grup parafialnych w Warszawie, która zaprosiła dyrekcję AMM na swój **Jubileusz 50. rocznicy złożenia ślubów zakonnych**.

NASI APOSTOŁOWIE

ELŻBIETA KORCZYŃSKA – Dnia 30. maja 2010 r. podczas uroczystej Mszy św. w Bazylice Katedralnej w Kielcach pod przewodnictwem ks. bpa ordynariusza Kazimierza Ryczana, apo-

stołka maryjna Elżbieta Korczyńska została przyjęta do grona Wdów Konsekrowanych. Jej sylwetka została szczegółowo przedstawiona w artykule Władysława Burzana w *Niedzieli kieleckiej* nr 26(386) z dnia 27 VI 2010, uzupełniona notatka moderator kieleckiej Haliny Pilewskiej. Elżbieta Korczyńska od sześciu lat wzorowo pełni obowiązki przewodniczącej Apostolatu Maryjnego przy parafii św. Stanisława BM w Kielcach.

Zarząd Apostolatu Maryjnego duchowo łączył się z siostrą Elżbietą w tym podniosłym momencie i przestał jej najserdeczniejsze gratulacje oraz życzenia podniosłych przeżyć duchowych i pomnożenia łask, będących bogactwem dla duszy naszej Drogiej Apostołki Maryjnej. Dokonano wpisu do Księgi Prośb i Dziękczynień kierowanych do Niepokalanej Cudownego Medalika, które są polecane Matce Bożej podczas pierwszosobotnich Mszy św. w Kaplicy NMP Niepokalanej Cudownego Medalika w Warszawie.

BARBARA JANOWSKA – Odznaczona w dniu 28 czerwca 2010 r. przez Arcybiskupa Metropolitę Poznańskiego Stanisława Gądeckiego medalem Optime Merito Archidiecezsis Posnaniensis „za wierną służbę Archidiecezji Poznańskiej, zwłaszcza za propagowanie kultu Matki Bożej oraz w działalność Międzyparafialnej Pielgrzymkowej Wspólnoty Apostolatu Maryjnego Arch. Poznańskiej i organizację blisko 200 pielgrzymek do Sanktuariów Maryjnych, jak również dziękując za przykład żywej wiary – w odpowiedzi na prośbę Przewielebnego Ks. Prałata Józefa Srogosza, Proboszcza Parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Poznaniu oraz Ks. Kanonika Wojciecha Pawelczaka, Opiekuna Apostolatu Maryjnego Arch. Poznańskiej”.

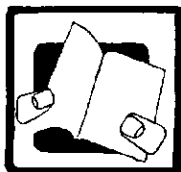
KLOTYLDA KOROLIK – otrzymała dyplom uznania za ofiarne pełnienie funkcji moderatora diecezjalnego w diecezji legnickiej w latach 1995-2010.

LUCYNA ANDRYSIAK – W Licheniu, podczas dni formacyjnych dla moderatorów, został przyznany przez Ks. Dyrektora i Radę Krajową AMM Dyplom Uznania dla Lucyny Andrysiak – przewodniczącej Apostolatu Maryjnego przy parafii pw. św. Trójcy w Żmigrodzie – za kilkunastoletnią ofiarną pracę w postudze wspólnocie Apostolatu Maryjnego.

ELŻBIETA I IRENEUSZ JÓZWIAKOWIE – Matłonkowie Elżbieta i Ireneusz Józwiakowie, założyciele Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego i Publicznego Gimnazjum Katolickiego im. NMP Pośredniczki łask we Wrocławiu, w dniu 23 sierpnia 2010 roku otworzyli nową placówkę służącą wychowaniu najmłodszego pokolenia Polaków. Jest nią **Przedszkole im. Bł. Edmunda Bojanowskiego** w Drezdenku. Mszy Świętej inauguracyjnej działalność przedszkola przewodniczył JE Ks. Biskup Paweł Socha.

**LIST KS. KUSTOSZA SANKTUARIUM
MATKI BOŻEJ OBJAWIAJĄCEJ
CUDOWNY MEDALIK
KS. MIECZYŚŁAWA KOZŁOWSKIEGO CM
Z OKAZJI POTRÓJNEGO JUBILEUSZU
OBCHODZONEGO W RODZINIE WINCENTYŃSKIEJ**

Zakopane-Olcza, 27 listopada 2010 r.

Szanowna Pani! Szanowny Panie!

Zgromadzenie Księży Misjonarzy przeżywa w tym roku Jubileusz 350 rocznicy śmierci św. Wincentego a Paulo, naszego Założyciela, 180 rocznicę objawień Cudownego Medalika oraz 30-lecie wskrzeszenia AMM pod nazwą Apostolat Maryjny.

Jest to okazja do wyrażenia wdzięczności Bogu i ludziom, którzy mają swój szczególny udział w życiu i działalności maryjnego sanktuarium na Olczy.

W porozumieniu z Dyrektorem Krajowym Apostolatu Maryjnego Ks. Tadeuszem Lubelskim CM podjąłem decyzję przyznania Pani (Panu) okolicznościowego medalu.

Z darem modlitwy
Ks. Mieczysław Kozłowski CM

Medale otrzymali *(nazwiska alfabetycznie)*

Członkowie Zarządu Krajowego AMM:

1. Małgorzata Maria Daszczyszak – moderator okręgu zielonogórskiego
2. Antoni Jagielski – członek rady diecezjalnej w diecezji kieleckiej
3. Marta Łuczak – kolporter, przewodnicząca grupy parafialnej w Pęcicach, arch. warszawska

4. Zofia Miernik – sekretarz, moderator diecezji radomskiej
5. Ewa Pruska-Zajdel – zastępca Dyrektora Krajowego, moderator krajowy
6. Andrzej Siborenko – rzecznik prasowy, moderator diecezji warszawsko-praskiej
7. Tadeusz Szadkowski – moderator diecezji zielonogórsko-gorzowskiej
8. Jadwiga Wilk – moderator diecezji bydgoskiej

Członkowie Poszerzonej Rady Krajowej AMM:

9. Helena Balcerek – moderator diecezji opolskiej
10. Janina Janowska – przewodnicząca grupy parafialnej w Raszynie, arch. warszawska
11. Ireneusz Józwiak – dawny moderator diecezji wrocławskiej i członek Rady Krajowej
12. Maria Miodek – członek rady diecezjalnej archidiecezji warszawskiej
13. Halina Pilewska – moderator diecezji kieleckiej
14. Urszula Raszka – moderator diecezji bielsko-żywieckiej

Wysłane podziękowanie:

Czcigodny Księżę Kustoszu!

Składamy gorące podziękowania za przyznanie nam okolicznościowego medalu św. Wincentego a Paulo.

Dołączamy wyrazy uznania za wspaniałą opiekę i troskę, jaką Ksiądz Kustosz otacza Sanktuarium Matki Bożej Objawiającej Cudowny Medalik, które dzięki Księdza wysiłkowi stale pięknieje i przyciąga nowych pielgrzymów.

I my także zapewniamy o modlitwie i wdzięcznej pamięci – członkowie Rady Krajowej obradujący w Domu Misyjnym w Warszawie, w wigilię 180. rocznicy objawienia Cudownego Medalika na ul. du Bac w Paryżu.

ŚWIADECTWA

ZRÓB TU PRZEDSZKOLE

„Pomóżcie siostrze Służebniczkom”. Cztery lata temu (w 2006 roku) do naszej parafii pw. św. Michała Archanioła we Wrocławiu – Muchobór Wielki przybyły nowe siostry ze Zgromadzenia SS. Służebniczek NMP – siostra Urszula i Bernarda, dwie ciche i serdeczne osoby, które znalazły się w zupełnie nowym środowisku. „Trzeba im pomóc” – zawyrokował ks. Jan Bagiński. No to pojechaliśmy z pomocą do-
raźną. Ta wzajemna pomoc, modlitwy i rozmowy zbliżyły nas z siostrami. Dzisiaj już nikt nie pamięta, że kiedyś się nie znaliśmy. Zawiązanie grupy „Rodziny bł. Edmunda Boja-

nowskiego” zbliżało nas jeszcze bardziej w przyjaźni przed Panem w Tabernakulum. Do wspólnej modlitwy dołączona była intencja „o kanonizację bł. Edmunda”. Wtedy przyszła mi myśl, aby polecić bł. Edmundowi moją córeczkę, Alicję. Może przydałby się Tobie, serdecznie dobry człowieku, tak spektakularny cud, jak uzdrowienie jej rączki?

Nasze spotkania modlitewne odbywały się codziennie, przy Nowennie do bł. Edmunda. Alicja bardzo chętnie uczestniczyła w tych spotkaniach, aż ten czas przerwała wysoka temperatura – chora Ala wówczas pilnowała Nowenny w domu. Choroba, jak szybko przyszła, tak szybko minęła.

Rączka Alicji. Alicja jest naszym czwartym, najmłodszym dzieckiem. Urodziła się zdrowa, ale zaniedbania pielęgniarek i lekarzy doprowadziły do zakażenia jej gronkowcem złocistym. 7-dniowa Alusia była umierająca na posocznicę (krwiopochodne zakażenie całego organizmu), miała nie więcej niż 5% szans na przeżycie. Ale u Pana Boga nie ma nic niemożliwego. Zaczęliśmy „szturm” na niebo: błagaliśmy modlitwą wstawienniczą całą rodziną o życie i zdrowie dla Alicji. Ochrzcitałam swoje dziecko sama, polewając jej główkę wodą i łzami, oraz wypowiadając słowa: „Alicjo Mario, ja Ciebie chrzczę w Imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego”.

Alicja wbrew wszystkim prognozom i parametrom lekarskim, żyła. Kiedy zdecydowano o operacji biodra, w którym zbudował się ropień, z bólem serca zaniostałam ją na salę operacyjną, dając pod materac Cudowny Medalik. Potem trzy godziny zawieszono pomiędzy niebem, a ziemią. Czekaliśmy, czekałam i czekałam, aż oddadzą mi ciało mojego dziecka – tylko żywe, czy martwe? „Panie, Ty wszystko możesz. Uratuj moje dzieciątko, moją córeczkę, aby żyła na Twoją chwałę” – prosiłam Chrystusa.

Godzina miłosierdzia stała się pierwszą godziną jej nowego życia. Pan ocalił Ją, przywrócił Jej zdrowie i pozostawił jeszcze cud na uzdrowienie rączki. Prawa rączka Alicji została uszkodzona przez gronkowca – komórki wzrostowe stawu barkowego zostały zniszczone, czego skutkiem jest skrócenie kości rączki o 11 cm! Przedziwne jest to, że rączka jest sprawna. Alicja pięknie pisze i maluje, jest bardzo dobrą uczennicą i bardzo pobożnym dzieckiem. Ona naprawdę wzrasta w łasce u Pana!

Pieniądze z odszkodowania. Szukaliśmy możliwości zabezpieczenia przyszłości Alicji. Przecież jest wiele zawodów, których nie będzie mogła wykonywać przez swoje kalectwo. Sprawa o odszkodowanie i rentę dla Ali toczyła się ponad dwa lata, aż przyszła z sądu decyzja o przyznaniu jej odszkodowania. Nie mieliśmy pomysłu, jak te pieniądze zabezpieczyć, jak użyć, aby służyły jakiemuś dobremu celowi. „Dziwnym” zbiegiem okoliczności mój tato informuje mnie o lękach, jakie przeżywa z powodu przejścia na emeryturę. Bardzo bał się pozostania bezużytecznym. „No to zrobmy coś wspólnie w Dreźdenku, aby wypełnić tę pustkę” – pomyślałam. Ale co? Sklep, kawiarnię, hurtownię...? Wszędzie trzeba mieć swój budynek. Powoli wszystkie pomysły odpadały i już myślałam, że wrócę z Dreźdenka bez pomysłu. Chciałam jeszcze się pożegnać z moją przyjaciółką, Joanną Zbieg, więc wybrałam się spacerem w okolice jej domu. Dwa domy przed jej posesją wypatrzyłam małą tabliczkę: „Sprzedam. Nr telefonu...” Rozmawiałam z Joanną o całej nieudanej wyprawie po Dreźdenku, a ona zaproponowała: „Kup ten dom i zrób przedszkole – my tu czekamy po 3 lata na miejsce”.

Patron dla przedszkola. To nie był zły pomysł, ale czy my damy radę? Rozważałam to z tatą i moim mężem, wciąż nie

możliśmy podjąć decyzji. Trzeba to przemodlić, więc idziemy jeszcze na grób mamy, aby razem z nią zadecydować. Po Koronce do Bożego Miłosierdzia zgodnie stwierdziliśmy, że pomysł jest dobry i zaszczytny, choć trudny. Niedługo potem spotkałam się z s. Urszulą i podekscytowana opowiedziałam jej całą sytuację. Jakie to przedziwne, że po Liceum i Gimnazjum Katolickim im. NMP Pośredniczki Łask założonym we Wrocławiu powstaje jeszcze katolickie przedszkole w Dreźnie. Na to s. Urszula odrzekła: „A Ty zauważyłaś, kiedy otrzymałaś pieniądze z odszkodowania?” – „Nie” – „To był 7 sierpnia 2008 roku, rocznica śmierci bł. Edmunda Bojanowskiego, naszego Założyciela. Czy widzisz związek daty z celem? Bł. Edmund był prekursorem w zakładaniu przedszkoli”. – „Siostrzo Urszulo, masz rację: Jeśli Bóg chce tego dzieła, to wszystko dla niego przewidział – i pieniądze, i Patrona”.

Sen Taty. Ostatni czerwcowy tydzień w 2008 roku był dla nas bardzo emocjonujący. Podjęliśmy decyzję o założeniu przedszkola im. Bł. Edmunda Bojanowskiego. Imię przemawiało samo za siebie, będzie to instytucja katolicka.

Teraz należało tylko spisać statut, zgromadzić dokumenty i słowo wcielać w czyn. Ogromny natłok myśli jaki mi wówczas towarzyszył, udzielił się również mojemu tacie. Pewnego poranka wstał i mówi: „Ja przez to twoje przedszkole spać nie mogę, a jak już przysnąłem nad ranem, to mi się ono przyśniło. Było takie piękne, pełne zieleni i roześmianych, radosnych dzieci, a ja oglądałem je z góry”.

Ten sen okazał się proroczy. Kiedy już mniej więcej wiedzieliśmy, jak to przedszkole zorganizować i jak siebie w tym widzimy, dotarła do nas straszna wiadomość. Tatuś ma nowotwór płuc! Z trudem docierała do mnie prawda, że mój tato umiera, odchodzi i każdy dzień może być tym ostatnim.

Siostró Urszulo, powiedz, jak tam jest? Trzy tygodnie umierania na ziemi i rodzenia się dla Nieba oddalały mnie od pomysłu zakładania przedszkola. Sądziłam, że pomysł umrze wraz z moim ojcem, że nie będę miała na to siły. Codziennie gromadziliśmy się przy łóżku taty, modląc się o... spokojną, dobrą śmierć. Kiedy ojciec ujrzał tży w moich oczach, powiedział: „Nie płacz, ja miałem bardzo piękne życie”. Kiedy jednak został sam z s. Urszulą, powierzył jej lęki co do życia wiecznego, zadając jej pytanie: „Urszulo, jak tam jest?” Musiała sprostać temu zadaniu, skoro uspokoił się i dobę później spokojnie i bez lęku poszedł w ramiona Boga Ojca, przypominając mi o koronie dla Matki Bożej i pomyśle na przedszkole.

Jednoczący wielu wokół siebie. Myślałam, że pomysł z przedszkolem „umrze” wraz z moim tatą. Ale Pan danego słowa nie cofa, i jeśli coś zamierzy, to da możliwości rozwiązania problemów. To była Boża interwencja, skoro nasz młodszy syn Karol Maria, absolwent Politechniki Wrocławskiej, z wykształceniem z zarządzania i marketingu stwierdza po pogrzebie dziadka w październiku 2008 roku, że może przeprowadzić się do Drezdenka i poprowadzić przedszkole. Zastanawiam się, jak to Pan uczynił, że ten chłopak kochający Wrocław i miejskie atrakcje chce zostawić to wszystko dla małomiasteczkowego przedszkola? Zaczęłam się baczniej przyglądać mojemu synowi. Jaki on podobny do Edmunda Bojanowskiego, jak zmienia się z dnia na dzień, jak dojrzewa i wycisza się w dziele Edmudowym. Zaraz wokół niego stanęli inni: Joanna Zbieg (pełnosprawna na wózku inwalidzkim), cztery nauczycielki, koledzy z sąsiedztwa, rodzice przedszkolaczków, okoliczni kapłani. Ileż osób zjednoczył i uradował swoim dziełem bł. Edmund!

Młode wino w nowym bukłaku. Kiedy dzisiaj obserwuję Karola, młodego dyrektora przedszkola, młodą kadrę przedszkola, przyszła mi na myśl przypowieść: „Nie wlewa się młodego wina w stare bukłaki”. Mój tato i my – rodzice – jesteśmy tylko fundamentem tego dzieła – budowla należy do młodych. Całe starania ich o jakość wychowania katolickiego spoczywać teraz będą na ich barkach. Dlatego mój tato mógł spokojnie odejść, a my powierzyć to dzieło naszemu Patronowi, który wyprosił łaski dla przedszkola i jego kadry.

Chaos budowlany. Nie można chyba inaczej nazwać czasu przygotowań budynku do potrzeb przedszkola jak chaos budowlany. Braki finansowe, niedotrzymywanie terminów, bezmyślne niszczenie, nieposzanowanie pracy poprzedników i zwykłe brakoróbstwo spędzało nam sen z powiek. Całe nasze wakacje, to praca na budowie od 8.00 rano do 8.00 wieczorem! Towarzyszący niepokój o dotrzymanie terminu otwarcia, o zorganizowanie uroczystości, o zabezpieczenie umykających wciąż funduszy były powodem zmęczenia i nerwowej atmosfery między nami. Kiedy właśnie w sierpniu 2010 roku powoli zaczęłam tracić nadzieję, że to się uda, zadzwoniła s. Urszula: „Czy wiesz, jaki dzisiaj dzień?” – tak, wiem. I załamuję się brakującymi pieniędzmi, budowlańcami nie dotrzymującymi terminów, nie wiem czy będzie nabór do przedszkola – czyli totalna klapa! A s. Urszula spokojnie: „Idę do kaplicy i zacznym Nowennę do bł. Edmunda i ty zrób to samo”.

Bez specjalnego trudu zgromadziłam rodzinę na codziennym odmawianiu Nowenny. Minęło 9 dni, kilka dni przerwy i znów 9 dni Nowenny i Pan pokonał zupełnie nowe horyzonty. Znaleźli się przyjaciele, którzy pożyczili brakujące pieniądze, przyszły zamówione towary i ludzie, którzy bezin-

teresownie pomagali przy składaniu mebli, sprzątaniiu budynku i ogrodu przedszkolnego.

A jednak dokonaliśmy tego! Tato, udało się! 23 sierpnia o godz. 12.00 rozpoczęła się w Drezenku uroczysta Msza św. pod przewodnictwem ks. bpa Pawła Sochy z diecezji zielonogórsko-gorzowskiej i okolicznych Kapłanów. Przyszli Włodarze Miasta i Powiatu Strzelecko-Drezdeneckiego, i okolicznych gmin i wsi, władze oświatowe, przyjaciele, Apostolat Maryjny z Przewodniczącą Mariolą Różańską i ludzie ciekawi tej uroczystości. Oczywiście były też zasłużone Siostry Służebniczki NMP z Siostrą Prowincjalną Marią Ewelina Szubą na czele z przepięknym darem serca: piękną figurą bł. Edmunda Bojanowskiego dla Przedszkola im. bł. Edmunda Bojanowskiego w Drezenku przy ul. Piłsudskiego 38. Dzisiaj bł. Edmund patronuje temu miejscu, gromadząc „wielu wokół dobra”, tak, że przedszkole stało się wizytówką Drezenka.

Drezenko, dnia 8 IX 2010 r.

Elżbieta Józwiak

ŚWIADECTWA NADESŁANE PRZEZ MODERATORA DIECEZJI GNIĘŹNIEŃSKIEJ EUGENIUSZA ŁUKASZEWSKIEGO

Matka Najświętsza była zawsze moją Orędowniczką u Pana Boga, moją Opiekunką. Kiedy urodziłam trzecie dziecko, cieszyłam się, ale było bardzo ciężko. Ogrom spraw i obowiązków przerastał mnie. Bałam się też, że ze względu na zdrowie nie zdążę go wychować. Poprosiłam więc Matkę Najświętszą, aby mi pomogła. Oddałam tego małego synka pod Jej Matczyną opiekę. Matka Boża czuwała nad nami. Zdążyłam syna wychować i być obecną na jego ślubie. Mijały

lata, a młodzi nie mieli dzieci. Tak bardzo chcieliśmy, aby mieli choć jedno. Modlitwy i prośby do Matki Bożej nie zawiodły. 19 lipca 2009 roku urodziła się im córeczka.

Dałam im Cudowny Medalik, aby Matka Boża dalej ich chroniła. 23 sierpnia 2010 r. syn jadąc do pracy miał straszny wypadek samochodowy. Mógł zginąć na miejscu. Jestem przekonana, że to opieka Matki Bożej sprawiła, że żyje.

Tą drogą składam Matce Najświętszej z głębi serca płynące podziękowania za tyle lat łask, które za Jej pośrednictwem doświadczyłam. H. F.

MIŁOŚĆ. „*Bóg jest miłością*” (J 4, 16). Z chrześcijaństwa, z ust ucznia Chrystusowego wyszło to zdanie, które streszcza w sobie nieznaną dotąd metafizykę, łącząc ideę miłości z ideą bytu – zauważa ks. prof. Konstanty Michalski. Miłość jest najważniejsza w życiu. Nie jest tylko uczuciem, zakochaniem, fascynacją. To jest tylko aureola miłości. Sama miłość natomiast jest ciężką pracą, poświęceniem się, ustawiczną walką z egoizmem, otwieraniem się na drugą osobę – pisał ks. Jan Twardowski, który w tak uroczy sposób kazał kochać ludzi, bo szybko odchodzą.

Myślę, że przyroda w szczególny sposób potrafi dać znak, wskazać ludzi, którzy kochają.

Kochają Boga a tym samym ludzi. W roku 1947 jabłoń rosnąca na podwórzu gospodarstwa Popiełuszków zakwitła we wrześniu po raz drugi. Stało się to ponownie po 37 latach, gdy ksiądz Jerzy odwiedził swoich rodziców po raz ostatni. Wówczas powiedział do ojca Władysława: *Jakbym zginął, to nie płaczcie po mnie.* Ks. Jerzy Popiełuszko przyjął Miłość, wiedział, że powołanie rodzi się samo, ale trzeba umieć je usłyszeć. Jego kapłańskie życie odzwierciedla „twarz Chrystusa” i jaśnieje na cały świat. Wiedział, że Ktoś

Ważny idzie za nim. Wiedział, że Duch ludzki zorientowany na prawdę, jest siłą niepowstrzymaną. Przyjęcie tej zasady oznaczało bycie synem wolnej Polski. Wielki współczesny poeta Ernest Bryll napisał:

W kościele grób kopano. A nie szło to sporo / Bo już pod warstwą ziemi cienką jak milczenie / Łopaty zadzwoniły o stare kamienie / Barykad...

Jest listopad. Miesiąc, który w Polsce skłania do zadumy nad miłością, bo jak napisał poeta: *Wszystko poza wiecznością jest niczym*. Heroizm i miłość do Ojczyzny, połączone z wiarą w ocalającą moc Chrystusa i Królowej z Częstochowy, stały się wyznacznikami polskości, ważnym elementem polskiej tożsamości narodowej. U początków polskiej państwowości jawi się Pięciu Braci Polskich. Określają oni w pewnym sensie charakter polskiej pobożności i narodowej obyczajowości. Zginęli w listopadzie 1003 r. w napadzie rabunkowym na klasztor, obok Jana i Benedykta dwóch miejscowych braci, Izaak i Mateusz, oraz kucharz Krystyn. Ich spontanicznie zrodzony kult, podobnie jak kult bł. Ks. Jerzego, świadczy, że Polacy mają zaufanie do ludzi, którzy potrafią uznać prymat prawdy przed siłą oraz docenić odwagę tych, którzy przeciwstawiają prawdę sile. Bo w sercach polskich ciągle najważniejsza, najpiękniejsza jest miłość. Tak, jak Bóg zbliża się do każdego człowieka z przestaniem miłosierdzia, przebaczenia i zbawienia, tak i my wyruszajmy do Boga, nieustannie się nawracając i pomnażając dobro wspólne – miłość.

Królowo Męczenników, módl się za nami.

Eugeniusz Łukaszewski

OGŁOSZENIA

Prorocy Miłosierdzia

WOLONTARIAT WINCENYŃSKI

Szukamy odważnych, wspaniałych ludzi, którzy pomogą przy dziełach prowadzonych przez Siostry Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo. Ośrodki Wychowawcze, Świetlice Środowiskowe, Przedszkola, Domy Pomocy Społecznej... Potrzebna jest pomoc: czas, obecność, umiejętności, pomysłowość, entuzjazm życia, wiedza, rada, jak i to, co materialne. Zapraszamy do współpracy!

**Wolontariat Wincentyński przy Zgromadzeniu Sióstr
Miłosierdzia Św. Wincentego a Paulo
Ignaców 10, 05-300 Mińsk Mazowiecki, tel.: 721 930 939**

Zobacz naszą stronę: www.wolontariatszarytki.pl
i skontaktuj się z nami.

KOMUNIKAT

Do wszystkich Członków, Opiekunów i Sympatyków JMV w Polsce. W dniach od 12 do 14 listopada 2010 roku odbył się w Częstochowie III Zjazd Krajowy Stowarzyszenia Dzieci i Młodzieży Maryjnej. Podczas Zjazdu wybrany został przez delegatów nowy zarząd krajowy Stowarzyszenia. Wybrani zostali:

Aleksandra Żołyńska – przewodnicząca,
Maciej Opiłowski – wiceprzewodniczący,
Magdalena Śladek – sekretarz,
Ilona Żołyńska – skarbnik.

Życzymy nowo wybranemu Zarządowi wielu łask Bożych i opieki Matki Niepokalanej. Jednocześnie dziękujemy odchodzącemu Zarządowi w osobach:

Łukasz Zięba – przewodniczący,
Agata Dutkiewicz – wiceprzewodnicząca,
Agata Sapeta Gęga – sekretarz,
Bernadeta Socha Włoczek – skarbnik.

za poświęcony czas i wszelką pracę na rzecz Stowarzyszenia. Dla wszystkich wymienionych osób wypraszajmy w przeddzień Objawień obfitego wstawiennictwa Maryi Niepokalanej.

22 XI 2010 r.

Ks. Jacek Kuziel CM

„WIADOMOŚCI MISYJNE”

Polecamy Informator Sekretariatu Misyjnego Zgromadzenia Księża Misjonarzy „**Wiadomości Misyjne**”. W 2010 roku ukazały się cztery numery. Znajdziemy w nich: informacje o pracy misjonarzy na Madagaskarze w Chinach, w Papui Nowej Gwinei, Hondurasie, Kongo, Kazachstanie; listy misjonarzy w których dzielą się z nami swoją misyjną postugą; rozważania na temat działalności misyjnej Kościoła i współpracy w tym dziele; informacje z działalności Kół Przyjaciół Misji; zaproszenie do wsparcia projektów realizowanych przez naszych misjonarzy oraz informacje o projektach już zrealizowanych. „Wiadomości Misyjne” można zamówić bezpośrednio w Sekretariacie Misyjnym lub za pośrednictwem misjonarskich parafii. Można wesprzeć materialnie dzieło misyjne naszych misjonarzy przesyłając dowolną ofiarę na rachunek sekretariatu.

Sekretariat Misyjny Zgromadzenia Księża Misjonarzy

31-058 Kraków, ul. Stradomska 4

nr rachunku odbiorcy: 31 1240 4533 1111 0000 5433 2487
z dopiskiem OFIARA NA MISJE

Więcej informacji o działalności Sekretariatu Misyjnego znajduje się na internetowej: www.adgentes.misjonarze.pl

Ukazała się zapowiadana podczas tegorocznego zjazdu moderatorów książka ks. prof. Waldemara Rakocego pt.

Święta Katarzyna Labouré i Cudowny Medalik

Zamówienia można składać na adres: ksiegarnia@paulus.pl lub telefonicznie: (34) 366 15 50, nr wew. 22, a także poprzez moderatora krajowego. Książki wysyłane są za zaliczeniem pocztowym. Cena za jeden egz. wynosi 15 zł.

Dyrektor Krajowy JMV w Polsce

ŻYCZENIA ŚWIĄTECZNE OD OGÓLNOPOLSKIEJ RADY RUCHÓW KATOLICKICH

„Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi”. (J 1, 10-12)

Kiedy Bóg się rodził pośród nas nie było dla Niego miejsca. Dziś jest podobnie, nie ma miejsca dla Boga w sercach ludzi i w świecie. Jedni są zupełnie obojętni na Jego obecność, inni z Nim walczą, a jeszcze inni do tej pory Go nie poznali. Nowonarodzony zaprasza nas do tego, abyśmy Mu przygotowali miejsce w naszych sercach i w społecznościach, w których żyjemy, by On mógł jeszcze bardziej kochać. Zaprasza nas do ewangelizacji!

Wszystkim uczestnikom wspólnot, grup, ruchów oraz stowarzyszeń z okazji Świąt Bożego Narodzenia składamy serdeczne życzenia. Niech Bóg, który rodzi się w naszych sercach, rodzinach, wspólnotach obdarzy Was mocą duchową, nadzieją i odwagą, abyście mieli siły do tego, by przygotować mu miejsce w sercach, rodzinach i społecznościach, które Go jeszcze nie znają.

Niech Duch Święty obdarzy każdego z Was pięknym doświadczeniem narodzenia Jezusa Chrystusa oraz wszelkimi potrzebnymi łaskami. Mamy nadzieję, że miłym prezentem dla każdego będą słowa ks. kard. Stanisława Ryłko (zamieszczamy je poniżej), które mówią nam jak Kościół i Ojciec św. widzą ruchy, czego oczekują i jakie nadzieje w nich pokładają.

Regina Pruszyńska

Wiceprzewodnicząca ORRK

o. Adam Schulz SJ

Przewodniczący ORRK

NEKROLOGI

KS. CZESŁAW SURÓWKA CM

W dniu 11 listopada 2010 r. odszedł do Pana opiekun duchowy Stowarzyszenia Cudownego Medalika przy parafii św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy, ks. Czesław Surówka. Ks. Czesław był człowiekiem wielkiego serca. W każdym jego słowie i czynie przejawiała się wielka miłość do Pana Jezusa i Jego Matki, którą szczególnie czcił jako NMP Niepokalaną Cudownego Medalika. Z wielkim zaangażowaniem pogłębiał wiarę wśród apostołów maryjnych ucząc ich spójności życia z Bogiem. (...) Oddany był Niepokalanej bez reszty i świadczył o tym swoim życiem, dziękując Jej za dar Cudownego Medalika. Miałam zaszczyt pożegnać Czcigodnego ks. Czesława w imieniu wszystkich członków AMM diecezji bydgoskiej, w imieniu ks. Dyrektora i Rady Krajowej, dziękując mu za jego życzliwość, dobroć, za troskę o zbawienie naszych dusz.

Jadwiga Wilk
Moderator diecezji bydgoskiej

AP. MAR. FELICJA ŚLIWIŃSKA

W dniu 11 listopada odeszła do Pana Felicja Śliwińska, która od 1989 r. pełniła funkcję przewodniczącej Apostolatu Maryjnego w parafii pw. św. Stanisława Kostki w Pile. Cierpliwa, dobra, wyrozumiała i skromna, oprócz funkcji przewodniczącej AMM zaangażowana była w pracy dla Caritasu, była też zelatorką w Żywym Różańcu. Wzorowa żona i matka, wychowała czwórkę dzieci. Przez wiele lat wraz z najbliższą rodziną ubierała jeden z ołtarzy na Boże Ciało. Niepokalana

wspierała ją w trudnych chwilach, do których należała przedwczesna śmierć syna i zięcia. Przez ostatnie trzy lata podupadała na zdrowiu, nawiedzało ją coraz więcej cierpień. Wszystkie znosiła z miłością, ofiarując je Stwórcy. Jeśli po tej ziemi chodzą anioły, to ona była jednym z nich...

Maria Szymańska – apostołka maryjna z Piły

OD REDAKCJI

MATERIAŁY, KTÓRE NIE ZOSTAŁY WYKORZYSTANE W TYM NUMERZE:

Z DIECEZJI OPOLSKIEJ: Helena Balcerek – rozważanie *Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwajcie na niej wśród dziękczynienia* (Kol 4, 2); Helena Balcerek – modlitwa; Ks. Adam Staszak – rozważanie *Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia*; Ks. Adam Staszak – konferencja *Bądźcie moimi świadkami* (Dz 1, 8); Ks. Adam Staszak – *Miłość niech będzie bez obłudy*; Teresa Semków ze Złotogłowic diecezja opolska – Katyń.

MATERIAŁY ZAMIESZCZAMY WEDŁUG KOLEJNOŚCI NADSYŁANIA. REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA TEKSTÓW. WYSYŁKĘ DODATKOWYCH NUMERÓW „BIULETYNU” PROSZĘ ZAMAWIAĆ U SWOICH MODERATORÓW LUB W WYDAWNICTWIE ITKM. Z WARSZAWY ZAMÓWIENIA BĘDĄ WYSYŁANE RAZ W TYGODNIU. REDAKCJA ODDZWANIA TYLKO NA NUMERY STACJONARNE.

NIE ODDZWANIAMY NA KOMÓRKI !

Podręcznik AMM (trzy tomy)	– 36 zł w oprawie miękkiej – 45 zł w oprawie twardej
Przewodnik	– 5 zł
Statut	– 0,5 zł
Kwartalnik	– 3,5 zł
Promienie Pośredniczki Łask: roczniki archiwalne 2000	– 1 zł
O apostołstwie świeckich	– 5 zł
Tajemnica Maryi (rozważania)	– 7 zł
Refleksje na miesiąc maj	– 5 zł
Modlitewnik	– 12 zł
Różaniec biblijny	– 4 zł
Jak Ci, Maryjo, dziękować? – modlitewnik	– 4 zł
Nowenna	– 2 zł

► CENY MEDALIKÓW

Medaliki aluminiowe małe	– 12 groszy
Medaliki żółte małe	– 15 groszy
Medaliki srebrne – w zależności od wielkości	– 4 zł, 6 zł
Medaliki posrebrzane (dwie wielkości)	– 20 i 30 groszy
Medaliki niklowane	– 20-35 groszy
Medaliki złote (dwie wielkości), waga 1 gram	– ok. 100 zł
Medaliki niebieskie zatapiane („teżka”), 2 rodzaje	– 70 i 90 groszy

► FOLDERY – CENY HURTOWE

ABC Cudownego Medalika	– 30 groszy
Noście Cudowny Medalik (dla księży)	– 80 groszy
Stowarzyszenie Cudownego Medalika	– 40 groszy
Pamiętka przyjęcia Cudownego Medalika	– 15 groszy
Modlitwa dzieci za dzieci	– 10 groszy
„Tylko Bóg”	– 5 groszy
Dla młodzieży	– 10 groszy
Awers i rewers Cudownego Medalika (foliowane)	– komplet 24 zł
Ryngrafy	– 45 zł i 55 zł
Ryngrafy nowe z grawerowanym rewersem Cud. Medalika	– 50 zł i 60 zł

SPIS TREŚCI

Słowo Dyrektora Krajowego	2
Wspomnienie z Jubileuszu 30-lecia AMM na Jasnej Górze	4
List Benedykta XVI do Rodziny Wincentyńskiej	12
Sprawozdania	
Triduum Jubileuszowe w Warszawie na Tamce	14
Projekt współpracy w Rodzinie Wincentyńskiej.....	15
Sprawozdanie Stowarzyszenia Cudownego Medalika.....	22
Rok 2010 – Jubileusze, Rejonowe Dni Skupienia oraz Niedziele Maryjne z udziałem Ks. Dyrektora	26
Z życia wspólnot AMM	
Jubileusz 15-lecia AMM w Zielonej Górze	28
Jubileusz 10-lecia AMM w Krupskim Młynie	32
Jubileusz 15-lecia AMM w Lisowicach.....	35
Apostolat Maryjny w Zabrze-Rokitnicy	37
Apostolat Maryjny w Sadowie.....	39
Obrady poszerzonej Rady w diecezji radomskiej.....	40
Ksiądz Kanonik Zygmunt Zimnawoda	43
Gratulacje dla Jubilatów.....	46
List Ks. M. Kozłowskiego CM	
Świadectwa.....	52
Ogłoszenia.....	61
Nekrologi	64
Od Redakcji.....	65
Cennik	66

Wszystko z Niepokalaną!

**MATERIAŁY NADEŚLANE PO ODDANIU „BIULETYNU”
DO DRUKU ZAMIESZCZANE BĘDĄ W NASTĘPNYM NUMERZE.
O KOLEJNOŚCI UKAZANIA SIĘ MATERIAŁÓW DECYDUJE
REDAKTOR NACZELNY**

LISTY DO REDAKCJI

prosimy nadsyłać na adres:

Ewa Zajdel, ul. Topolowa 2, 05-090 Raszyn
tel. 22 720-19-18; 603-274-113; ewa.zajdel@wp.pl

*Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, przeredagowywania
oraz zmiany tytułów otrzymanych materiałów.
Autorów prosimy o podanie telefonów kontaktowych.*

**„Biuletyn” redaguje międzydiecezjalny
zespół Apostolatu Maryjnego
pod kierunkiem moderatora krajowego
Redaktor naczelny – Dyrektor Krajowy AMM
Ks. Tadeusz Lubelski CM**

www.apostolat.pl

www.szarytki.pl

www.misjonarze.pl